

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 81

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

55. évfolyam
2012. március 21.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/5/EU irányelve (2012. március 14.) a 2000/75/EK tanácsi irányelvnek a kényelv-betegség elleni vakcinázás tekintetében történő módosításáról 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/6/EU irányelve (2012. március 14.) a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló 78/660/EGK tanácsi irányelvnek a mikrogazdálkodó-egységek tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 3

HATÁROZATOK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 243/2012/EU határozata (2012. március 14.) egy többéves rádióspektrum-politikai program létrehozásáról ⁽¹⁾ 7

Ár: 3 EUR

(folytatás a túloldalon)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

★ A Bizottság 244/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2012. január 16.) az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az épületek és épületelemek energiahatékonyságára vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámítására szolgáló összehasonlító módszertani keret meghatározásával történő kiegészítéséről ⁽¹⁾	18
★ A Bizottság 245/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. március 20.) az 1187/2009/EK rendeletnek a Dominikai Köztársaságba irányuló tej- és tejtermékkivitel tekintetében történő módosításáról	37
A Bizottság 246/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. március 20.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról	39
A Bizottság 247/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. március 20.) a 620/2009/EK rendelettel szabályozott, a kiváló minőségű marhahústra vonatkozó vámkontingens keretében 2012. március első hét napján benyújtott kérelmekre vonatkozó behozatali engedélyek kibocsátásáról	41
A Bizottság 248/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. március 20.) a bizonyos vámkontingensek szerinti cukorágazati termékekre vonatkozó behozatali engedélyek iránti kérelmek benyújtása felfüggesztésének visszavonásáról	42

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2012/5/EU IRÁNYELVE

(2012. március 14.)

a 2000/75/EK tanácsi irányelvnek a kéknyelv-betegség elleni vakcinázás tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikkére (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére (1),

rendes jogalkotási eljárás keretében (2),

mivel:

- (1) A kéknyelv-betegség elleni védekezésre és felszámolására vonatkozó külön rendelkezések megállapításáról szóló, 2000. november 20-i 2000/75/EK tanácsi irányelv (3) meghatározza a kéknyelv-betegség elleni védekezéshez és felszámolásához szükséges ellenőrzési szabályokat és intézkedéseket, beleértve a védő- és megfigyelési körzetek kialakítását és a kéknyelv-betegség elleni vakcinák használatát.
- (2) Az Unióban korábban csak szórványosan fordultak elő a kéknyelv-betegség egyes szerotípusai, az esetek nagy többségében az Unió déli részén. Azonban a 2000/75/EK irányelv elfogadása óta – különösen pedig azóta, hogy a kéknyelv-betegség-vírus 1-es és 8-as szerotípusa 2006-ban, illetve 2007-ben megjelent az Unióban – a kéknyelv-betegség-vírus terjedése az Unióban fokozódott, és egyes területeken fennállt annak a veszélye, hogy endémias helyzet alakuljon ki. A vírus terjedésének megfékezése így megnehezült.

(3) A kéknyelv-betegség elleni vakcinázásra vonatkozóan a 2000/75/EK irányelvben meghatározott szabályok kizárólag az irányelv elfogadásakor rendelkezésre álló úgynevezett „módosított élő vakcinák” vagy „élő attenuált vakcinák” használatával kapcsolatos tapasztalatokon alapultak. Az említett vakcinák használata azzal a nem kívánt hatással járhat, hogy a vírus a vakcinázott állatok környezetében lévő nem vakcinázott állatokra is áterjed.

(4) A technológiai újítások eredményeképpen az utóbbi években olyan, a kéknyelv-betegség elleni „inaktivált vakcinák” is elérhetővé váltak, amelyek nem járnak azzal a kockázattal, hogy a vírus a vakcinázott állatok környezetében lévő nem vakcinázott állatokra is áterjed. A 2008. és 2009. évi vakcinázási kampány idején e vakcinák széles körű alkalmazásának köszönhetően jelentősen javult a járványügyi helyzet. Ma már általánosan elfogadott, hogy az Unióban a kéknyelv-betegség leküzdésére és a klinikai betegségek megelőzésére a legelőnyösebb megoldás az inaktivált vakcinák használata.

(5) A kéknyelv-betegség-vírus terjedésének hatékonyabb megakadályozása és a betegség következtében a mezőgazdasági ágazatra nehezedő terhek csökkentése érdekében indokolt módosítani a 2000/75/EK irányelvben meghatározott, jelenleg hatályos vakcinázási szabályokat, hogy azok figyelembe vegyék a vakcinagyártás terén elért legújabb technológiai eredményeket.

(6) Annak érdekében, hogy a 2012-es vakcinázási idény az új szabályok előnyeiből részesülhessen, ezen irányelvnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő napon kell hatályba lépnie.

(7) Az ezen irányelvben előírt módosítások arra irányulnak, hogy rugalmasabbá váljanak a vakcinázásra vonatkozó szabályok, valamint figyelembe lehessen venni azt, hogy ma már olyan inaktivált vakcinák állnak rendelkezésre, amelyek az állatok szállítására vonatkozó korlátozások által érintett területeken kívül is eredményesek.

(1) HL C 132., 2011.5.3., 92. o.

(2) Az Európai Parlament 2011. április 7-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. december 15-i álláspontra első olvasatban (HL C 46. E, 2012.2.17., 15. o.). Az Európai Parlament 2012. február 14-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

(3) HL L 327., 2000.12.22., 74. o.

- (8) Ezenkívül – a megfelelő óvintézkedések megtétele esetén – nem indokolt kizárni az élő attenuált vakcinák használatát, mivel bizonyos körülmények között még mindig szükségesek lehetnek, például a kéknyelvbetegség-vírus egy olyan új szerotípusának megjelenése esetén, amelynek megfékezésére még nem áll rendelkezésre inaktivált vakcina.
- (9) A 2000/75/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2000/75/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következő ponttal egészül ki:

- „j) »élő attenuált vakcina»: olyan vakcina, amelyet a vad kéknyelvbetegség-vírus izolátumainak szövetkultúrán vagy embrionált tyúktöjásban végzett többszöri átoltással történő legyengítésével állítanak elő.”

2. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

(1) A tagállam illetékes hatósága abban az esetben határozhat úgy, hogy engedélyezi a kéknyelv-betegség elleni vakcina használatát, ha:

- a) az erre vonatkozó döntés az illetékes hatóság által elvégzett külön kockázatértékelés eredményén alapul;
- b) a döntésről a Bizottság a vakcinázás elvégzése előtt értesítést kap.

(2) Élő attenuált vakcina használata esetén a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóság kijelöljön:

- a) egy, legalább a vakcinázási területet magában foglaló védőkörzetet;
- b) egy megfigyelési körzetet, amely az Unió területének akkora részére terjed ki, amely a védőkörzet határain legalább 50 kilométerrel túlnyúlik.”

3. A 6. cikk (1) bekezdése d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

- „d) végrehajtja a 20. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás keretében elfogadott intézkedéseket, különös

tekintettel a vakcinázási programok vagy más alternatív intézkedések bevezetésére;”.

4. A 8. cikk (2) bekezdése b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) A megfigyelési körzetnek az Unió területének akkora részére kell kiterjednie, amely a védőkörzet határain legalább 50 kilométerrel túlnyúlik, és amelyben az elmúlt 12 hónapban a kéknyelv-betegség ellen élő attenuált vakcinával nem vakcináztak.”

5. A 10. cikk 2. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„2. a kéknyelv-betegség megfékezésére ne lehessen élő attenuált vakcinát használni.”

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2012. szeptember 23-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal e rendelkezések szövegét.

Ezeket a rendelkezéseket legkésőbb 2012. szeptember 24-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2012. március 14-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

N. WAMMEN

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2012/6/EU IRÁNYELVE

(2012. március 14.)

a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló 78/660/EGK tanácsi irányelvnek a mikrogazdálkodó-egységek tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 50. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács a 2007. március 8-i és 9-i ülésén elfogadott következtetéseiben kiemelte, hogy az adminisztratív terhek csökkentése fontos intézkedés Európa gazdaságának fellendítése szempontjából, és hogy az Európai Unió belüli adminisztratív terhek csökkentéséhez határozott közös erőfeszítésre van szükség.
- (2) A számvitelt az egyik olyan kulcsfontosságú területnek minősítették, amelyben az Unió belüli társaságok adminisztratív terhei csökkenthetők.
- (3) A 2003/361/EK bizottsági ajánlás ⁽³⁾ meghatározza a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmát. A tagállamokkal folytatott konzultációk során azonban kiderült, hogy az ebben az ajánlásban a mikrovállalkozások számára meghatározott méretre vonatkozó feltételek számviteli szempontból túl magasak lehetnek. Ezért be kell vezetni a mikrovállalkozások egy alcsoportjának, az úgynevezett mikrogazdálkodó-egységeknek a fogalmát azon társaságok megjelölésére, amelyekre a mikrovállalkozások számára meghatározott, mérlegfőösszegre és nettó árbevételre vonatkozó feltételeknél alacsonyabb méretre vonatkozó feltételek vonatkoznak.
- (4) A mikrogazdálkodó-egységek az esetek többségében helyi vagy regionális szintű üzleti tevékenységet folytatnak, határokon átnyúló tevékenységük nincs vagy csak korlátozott. Emellett fontos szerepet játszanak az új munkahelyek teremtésében, a kutatás és a fejlesztés ösztönzésében, valamint az új gazdasági tevékenységek létrehozásában.

(5) A mikrogazdálkodó-egységek korlátozott erőforrásokkal rendelkeznek, amelyekkel a sokat igénylő szabályozási követelményeket teljesíthetnék. Ennek ellenére gyakran ugyanazok a pénzügyi beszámolási szabályok vonatkoznak rájuk, mint a nagyobb társaságokra. Ezek a szabályok olyan terhet jelentenek számukra, amely nem áll arányban a méretükkel, és amely így a legkisebb vállalatok esetében a nagyobbak terheikhez képest aránytalan mértékű. Ezért lehetővé kell tenni, hogy a mikrogazdálkodó-egységeket mentesítsék egyes olyan kötelezettségek alól, amelyek indokolatlanul súlyos adminisztratív terhet róhatnak rájuk. A mikrogazdálkodó-egységekre azonban továbbra is vonatkoznia kell bármely olyan tagállami kötelezettségnek, miszerint üzleti tranzakcióikról és pénzügyi helyzetükről nyilvántartást kell vezetni.

(6) Mivel tagállamonként jelentősen eltérő lesz azon társaságok száma, amelyekre az ezen irányelvben meghatározott méretre vonatkozó feltételek vonatkozni fognak, és mivel a mikrogazdálkodó-egységek tevékenysége nincs hatással vagy csak korlátozott mértékű hatást gyakorol a határokon átnyúló kereskedelemre és a belső piac működésére, a tagállamoknak ezen irányelv nemzeti szintű végrehajtásakor figyelembe kell venniük e feltételek eltérő hatását.

(7) A tagállamoknak figyelembe kell venniük a saját piacaik egyedi helyzetét és igényeit, amikor döntést hoznak arról, hogy a 78/660/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ keretében bevezetnek-e, illetve milyen módon vezetnek be mikrogazdálkodó-egységekre vonatkozó szabályozást.

(8) A mikrogazdálkodó-egységeknek számításba kell venniük az üzleti évhez tartozó bevételeket és ráfordításokat, függetlenül az ilyen bevételekhez és ráfordításokhoz kapcsolódó pénzbevétel vagy pénzkiadás teljesítésének időpontjától. Az „aktív időbeli elhatárolások” és a „passzív időbeli elhatárolások” kiszámítása azonban nagy terhet róhat a mikrogazdálkodó-egységekre. Ezért a tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy a mikrogazdálkodó-egységeket mentesítsék az ilyen tételek kiszámítása és bemutatása alól, de csak annyiban, amennyiben az ilyen mentesítés az anyagköltségtől, az érték módosításoktól, a személyi jellegű ráfordításoktól és az adótól eltérő ráfordításokkal kapcsolatos. Ily módon csökkenteni lehet a viszonylag kis egyenlegek kiszámításakor jelentkező adminisztratív terhet.

(9) Az éves beszámoló közzététele a mikrogazdálkodó-egységekre nagy terhet róhat. A tagállamoknak ugyanakkor gondoskodniuk kell az ezen irányelvnek való megfelelésről. Ennek megfelelően a tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy a mikrogazdálkodó-egységeket

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 67. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2010. március 10-i álláspontja (HL C 349. E, 2010.12.22., 111. o.) és a Tanács 2011. szeptember 12-i álláspontja első olvasatban (HL C 337. E, 2011.11.18., 1. o.). Az Európai Parlament 2011. december 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. február 21-i határozata.⁽³⁾ HL L 124., 2003.5.20., 36. o.⁽⁴⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

mentesítsék a közzétételre vonatkozó általános kötelezettség alól, feltéve, ha a mérlegadatokat a nemzeti joggal összhangban legalább egy kijelölt hatáskörrel rendelkező hatósághoz megfelelően benyújtják, és az információkat továbbítják a cégnyilvántartásnak, hogy onnan kérésre egy példány beszerezhető legyen. Ezekre az esetekre a 78/660/EGK irányelv 47. cikkében foglalt – a számviteli okiratok 2009/101/EK irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének (5) bekezdése szerinti közzétételére vonatkozó – kötelezettség nem vonatkozna.

- (10) Ezen irányelv célja annak lehetővé tétele, hogy a tagállamok egyszerű pénzügyi beszámolási környezetet teremtsenek a mikrogazdálkodó-egységek számára. A valós értéken történő értékelés szükségessé teheti annak magyarázata részletes közzétételét, hogy egyes tételek valós értékét milyen alapon határozták meg. Mivel a mikrogazdálkodó-egységekre vonatkozó szabályozás nagyon korlátozott mértékű, a kiegészítő melléklettel történő információközlésről rendelkezik, a mikrogazdálkodó-egységek beszámolóinak felhasználói nem tudnák, hogy a mérlegben és az eredménykimutatásban bemutatott összegek tartalmaznak-e valós értéken történő értékelést. Ezért annak érdekében, hogy a beszámolókat felhasználói e tekintetben bizonyosságot kapjanak, a tagállamok nem engedhetik meg, illetve nem írhatják elő azon mikrogazdálkodó-egységek számára, amelyek az ezen irányelv értelmében rendelkezésükre álló mentességek bármelyikét igénybe veszik, hogy a beszámolójuk készítésénél a valós értéken történő értékelést alkalmazzák. Azok a mikrogazdálkodó-egységek, amelyek valós értéken történő értékelést kívánnak alkalmazni, vagy azt kell alkalmazniuk, továbbra is megtehetik majd azt úgy, hogy az ezen irányelven alapuló más szabályozást alkalmaznak, amennyiben egy tagállam azt megengedi vagy előírja.
- (11) Amikor a tagállamok döntést hoznak arról, hogy a 78/660/EGK irányelv alkalmazási körében bevezetnek-e, illetve milyen módon vezetnek be mikrogazdálkodó-egységekre vonatkozó szabályozást, gondoskodniuk kell arról, hogy az összevont (konszolidált) éves beszámolóról szóló 83/349/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ értelmében konszolidálásba bevont mikrogazdálkodó-egységek rendelkezzenek az ehhez szükséges, kellően részletes számviteli adatokkal, és hogy az ezen irányelvben foglalt kivételek ne sértsék a 83/349/EGK irányelv szerinti, konszolidált éves beszámoló készítésére vonatkozó kötelezettséget.
- (12) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a mikrogazdálkodó-egységek adminisztratív terheinek csökkentését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés hatása miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az

Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

- (13) A 78/660/EGK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 78/660/EGK irányelv módosítása

A 78/660/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„1a. cikk

(1) A tagállamok a (2) és a (3) bekezdésnek megfelelően mentesítést adhatnak az ezen irányelv szerinti egyes kötelezettségek alól azon társaságok tekintetében, amelyek a mérlegfordulónapjukon nem lépik túl a következő három feltétel közül kettőnek a határértékét (mikrogazdálkodó-egységek):

- mérlegfőösszeg: 350 000 EUR;
- nettó árbevétel: 700 000 EUR;
- az üzleti évben átlagosan foglalkoztatottak száma: 10 fő.

(2) A tagállamok mentesíthetik az (1) bekezdésben említett társaságokat az alábbi kötelezettségek bármelyike vagy mindegyike alól:

- »aktív időbeli elhatárolások« és »passzív időbeli elhatárolások« bemutatásának kötelezettsége a 18. és a 21. cikknek megfelelően;
- amennyiben valamely tagállam él az e bekezdés a) pontjában biztosított lehetőséggel, akkor az érintett társaságok számára engedélyezheti, hogy – kizárólag a (3) bekezdés b) pontjának vi. alpontja szerinti egyéb ráfordítások tekintetében – eltérjenek a 31. cikk (1) bekezdésének d) pontjától az »aktív időbeli elhatárolások« és a »passzív időbeli elhatárolások« elszámolása tekintetében, feltéve, hogy az eltérés tényét közlik a kiegészítő mellékletben, vagy e bekezdés c) pontjának megfelelően a mérleg alatt;

c) kiegészítő melléklet készítésének kötelezettsége a 43–45. cikknek megfelelően, feltéve, hogy a mérleg alatt közlik az ezen irányelv 14. cikkében és 43. cikke (1) bekezdésének 13. pontjában, valamint a 77/91/EGK irányelv^(*) 22. cikkének (2) bekezdésében előírt adatokat;

d) üzleti jelentés készítésének kötelezettsége ezen irányelv 46. cikkének megfelelően, feltéve, hogy a kiegészítő mellékletben vagy e bekezdés c) pontjának megfelelően a mérleg alatt közlik a 77/91/EGK irányelv 22. cikkének (2) bekezdésében előírt adatokat;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/101/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 54. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 258., 2009.10.1., 11. o.).

Megjegyzés: A 2009/101/EK irányelv címe az Európai Közösséget létrehozó szerződés cikkei újrászámolásának figyelembevétele érdekében kiigazításra került, a Lisszaboni Szerződés 5. cikkének megfelelően; eredetileg a Szerződés 48. cikkének második bekezdése.

⁽²⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o.

e) éves beszámoló közzétételének kötelezettsége a 47–50a. cikknek megfelelően, feltéve, hogy az abban foglalt mérlegadatokat a nemzeti joggal összhangban legalább egy, az érintett tagállam által kijelölt hatáskörrel rendelkező hatósághoz megfelelően benyújtják. Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság nem azonos a 2009/101/EK irányelv(**) 3. cikkének (1) bekezdésében említett központi nyilvántartással, kereskedelmi nyilvántartással vagy cégjegyzékkel, a hatáskörrel rendelkező hatóságnak tájékoztatnia kell a nyilvántartást a benyújtott információkról.

(3) A tagállamok engedélyezhetik az (1) bekezdésben említett társaságok számára az alábbiakat:

a) csak egyszerűsített mérleg készítése, amely adott esetben legalább a 9., illetve a 10. cikkben betűkkel jelzett tételeket tartalmazza elkülönítetten. A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazása esetén a 9. cikkben az »Eszközök« alatti E. tétel és a »Források« alatti D. tétel, illetve a 10. cikkben az E. és a K. tétel nem szerepel a mérlegben;

b) csak egyszerűsített eredménykimutatás készítése, amely adott esetben legalább a következő tételeket tartalmazza elkülönítetten:

i. nettó árbevétel;

ii. egyéb bevételek;

iii. anyagköltség;

iv. személyi jellegű ráfordítások;

v. érték módosítások;

vi. egyéb ráfordítások;

vii. adó;

viii. eredmény.

(4) A tagállamok nem engedélyezhetik, illetve nem írhatják elő a 7a. szakasz alkalmazását azon mikrogazdálkodó-egységek számára, amelyek a (2) és a (3) bekezdésben biztosított mentességek bármelyikével élnek.

(5) Az (1) bekezdésben említett társaságok tekintetében a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően készített éves beszámolókat úgy kell tekinteni, hogy azok a 2. cikk (3) bekezdésében előírtak szerint megbízható és valós képet adnak, és ebből következően a 2. cikk (4) és (5) bekezdése ezekre a beszámolókra nem vonatkozik.

(6) Amennyiben valamely társaság a mérlege fordulónapján az (1) bekezdésben megállapított három feltétel közül kettőnek a küszöbértékét túllépi, illetve már nem lépi túl, ez a tény kizárólag abban az esetben érinti a (2), (3) és (4) bekezdésben megállapított eltérés alkalmazását, ha ez mind a folyó, mind az előző üzleti évben előfordul.

(7) Azon tagállamok esetében, amelyek nem vezették be az eurót, az (1) bekezdésben megállapított összegekkel egyenértékű, nemzeti pénznemben kifejezett összegeket

azon árfolyam alkalmazásával kell kiszámítani, amelyet a szóban forgó összegeket meghatározó bármely irányelv hatálybalépésének napján az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétettek.

(8) Az (1) bekezdés a) pontjában említett mérlegfőösszeg vagy a 9. cikkben az »Eszközök« alatti A–E. sorban említett tételekből, vagy a 10. cikkben az A–E. sorban említett tételekből áll. A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazása esetén az (1) bekezdés a) pontjában említett mérlegfőösszeg vagy a 9. cikkben az »Eszközök« alatti A–D. sorban említett tételekből, vagy a 10. cikkben az A–D. sorban említett tételekből áll.

(*) A Tanács 77/91/EGK második irányelve (1976. december 13.) a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint ezek tőkéje fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 54. cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 26., 1977.1.31., 1. o.).

Megjegyzés: A 77/91/EGK irányelv címe az Európai Közösséget létrehozó szerződés cikkei újraszámolásának figyelembevétele érdekében kiigazításra került, az Amszterdami Szerződés 12. cikkének és a Lisszaboni Szerződés 5. cikkének megfelelően; eredetileg a Szerződés 58. cikkének (2) bekezdése.

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/101/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 54. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 258., 2009.10.1., 11. o.).

Megjegyzés: A 2009/101/EK irányelv címe az Európai Közösséget létrehozó szerződés cikkei újraszámolásának figyelembevétele érdekében kiigazításra került, a Lisszaboni Szerződés 5. cikkének megfelelően; eredetileg a Szerződés 48. cikkének második bekezdése.”

2. Az 5. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 4. cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérően, a tagállamok sajátos tagolást írhatnak elő a befektetési társaságok és a pénzügyi holdingtársaságok éves beszámolójára vonatkozóan, feltéve, hogy az ilyen tagolások a 2. cikk (3) bekezdésében foglalttal egyenértékű képet mutatnak ezekről a társaságokról. A tagállamok a befektetési társaságok és a pénzügyi holdingtársaságok tekintetében nem tehetik lehetővé az 1a. cikkben megállapított mentességek igénybevételét.”

3. Az 53a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„53a. cikk

A tagállamok nem tehetik lehetővé az 1a., a 11. és a 27. cikkben, a 43. cikk (1) bekezdésének 7a. és 7b. pontjában, a 46., a 47. és az 51. cikkben megállapított mentességek igénybevételét azon társaságok tekintetében, amelyek értékpapírjait a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontja értelmében vett szabályozott piacra bevezették.”

*2. cikk***Átültetés**

(1) A tagállamok, amennyiben és amikor úgy döntenek, hogy élnek a 78/660/EGK irányelv 1a. cikkében biztosított bármely lehetőséggel, hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek, figyelembe véve különösen az említett cikk (1) bekezdésében megállapított, méretre vonatkozó feltételeknek megfelelő társaságok száma tekintetében fennálló nemzeti helyzetet. E rendelkezések szövegét haldéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

*3. cikk***Jelentés**

A Bizottság 2017. április 10-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális

Bizottságnak a mikrogazdálkodó-egységek helyzetéről, különös figyelemmel a méretre vonatkozó feltételeknek megfelelő társaságok száma tekintetében fennálló nemzeti helyzetre és az adminisztratív terheknek a közzétételi kötelezettség alóli kivételből eredő csökkenésére.

*4. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

*5. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2012. március 14-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

N. WAMMEN

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 243/2012/EU HATÁROZATA

(2012. március 14.)

egy többéves rádióspektrum-politikai program létrehozásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (keretirányelv) ⁽³⁾ összhangban a Bizottság jogalkotási javaslatokat nyújthat be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak többéves rádióspektrum-politikai programok létrehozására vonatkozóan. Ezeknek a programoknak az elektronikus hírközlő hálózatokra és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó irányelvekkel összhangban meg kell határozniuk a spektrumhasználat stratégiai tervezésének és összehangolásának politikai irányvonalait és céljait. E politikai irányvonalaknak és céloknak a belső piac létrehozásához és működéséhez szükséges spektrum elérhetőségére és hatékony használatára kell vonatkozniuk. A rádióspektrum-politikai programnak (a továbbiakban: program) támogatnia kell az Európa 2020 stratégiáról szóló, 2010. március 3-i bizottsági közleményben, valamint az Európai digitális menetrendről szóló, 2010. augusztus 26-i bizottsági közleményben meghatározott célkitűzéseket és kulcsintézkedéseket, és „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé” című, 2010. november 11-i bizottsági közleményben lefektetett ötven legfontosabb intézkedés között is szerepel.

⁽¹⁾ HL C 107., 2011.4.6., 53. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. május 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. december 13-i álláspontja első olvasatban (HL C 46. E, 2012.2.17., 1. o.). Az Európai Parlament 2012. február 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

(2) Ez a határozat nem érintheti a meglévő uniós jogot, azaz a rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾, az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhez való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (hozzáférési irányelv) ⁽⁵⁾, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (engedélyezési irányelv) ⁽⁶⁾, a 2002/21/EK irányelvet, valamint az Európai Közösség rádióspektrum-politikájának keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 676/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozatot (rádióspektrum-határozat) ⁽⁷⁾. Ez a határozat nem érintheti továbbá az uniós jognak megfelelően elfogadott nemzeti szintű, közérdekű célok elérésére irányuló, különösen a tartalom-szabályozással és az audiovizuális politikával kapcsolatos intézkedéseket, sem pedig a tagállamok arra vonatkozó jogát, hogy spektrumukat a közrend és a közbiztonság céljaira, illetve védelmi célokra szervezzék és használják fel.

(3) A spektrum számos különösen fontos ágazat és szolgáltatás, beleértve a mobilhírközlést, a vezeték nélküli széles sávú és műholdas hírközlést, a televíziós és a rádiós műsorszórást, a közlekedést, a rádiós lokációt és olyan alkalmazásokat, mint a riasztórendszerek, távirányítók, hallókészülékek, mikrofonok, gyógyászati célú berendezések stb. alapvető közérdekű erőforrása. Támogatja a kormányzati célú szolgáltatásokat is, így például biztonsági és védelmi szolgáltatásokat, beleértve a polgári védelmet, valamint a tudományos tevékenységeket, mint például a meteorológia, a Föld megfigyelése, rádiócsillagászat és űrkutatás. A spektrumhoz való könnyű hozzáférés szerepet játszik továbbá az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása szempontjából, különösen a távoli és ritkán lakott területeken, például vidéki területeken vagy szigeteken élő polgárok és az ott működő vállalkozások számára. A spektrum szabályozásának így gazdasági, biztonsági, egészségügyi, a közérdeket érintő, kulturális, tudományos, társadalmi, környezeti és műszaki vonatkozásai is vannak.

⁽⁴⁾ HL L 91., 1999.4.7., 10. o.

⁽⁵⁾ HL L 108., 2002.4.24., 7. o.

⁽⁶⁾ HL L 108., 2002.4.24., 21. o.

⁽⁷⁾ HL L 108., 2002.4.24., 1. o.

- (4) A spektrumgazdálkodásra, a spektrum kiosztására és felhasználására vonatkozóan egy megújult gazdasági és társadalmi megközelítést célszerű elfogadni. Ennek a megközelítésnek különös hangsúlyt kell fektetnie a spektrumpolitikára abból a célból, hogy nagyobb spektrumhatékonyságot és jobb frekvenciatervezést biztosítson, továbbá hogy védelmet nyújtson a versenyellenes magatartással szemben.
- (5) A spektrumhasználat uniós szintű stratégiai tervezésének és összehangolásának ki kell teljesítenie a vezeték nélküli elektronikus hírközlési szolgáltatások és berendezések belső piacát, és a spektrumhasználatra épülő más uniós szakpolitikák ügyét is elő kell mozdítania, ezáltal az Unió egészében innovációra és munkahelyteremtésre ösztönözve, valamint egyidejűleg hozzájárulva a gazdaság élénkítéséhez és a társadalmi integrációhoz, ugyanakkor tiszteletben tartva a spektrum jelentős társadalmi, kulturális és gazdasági értékét.
- (6) A megfelelő spektrumhasználat összehangolása jótékony hatással lehet az elektronikus hírközlés útján nyújtott szolgáltatások minőségére is, valamint az a méretgazdaságosság elérése céljából is alapvető fontosságú, amely révén csökkennek mind a vezeték nélküli hálózatok kiépítésének költségei, mind a fogyasztók vezeték nélküli berendezésekkel kapcsolatos költségei. Ennek megfelelően az Uniónak olyan szakpolitikai programra van szüksége, amely a spektrumhasználattal járó valamennyi uniós szakpolitikai terület belső piacára kiterjed, ideértve az elektronikus hírközlést, a kutatást, a technológiafejlesztést és az úrkutatást, valamint a közlekedés-, az energia- és az audiovizuális politikákat.
- (7) A programnak ösztönöznie kell a versenyt, és elő kell segítenie a valódi egységes digitális piac alapjainak lefedtetését.
- (8) Mivel a vezeték nélküli szolgáltatások rendkívüli mértékben elősegíthetik a tudásalapú gazdaság kiteljesedését, az információs és kommunikációs technológiákon alapuló ágazatok fejlődését és működését, valamint a digitális szakadék megszüntetését, a programnak különösen az Európa 2020 stratégiát kell támogatnia. Különösen az audiovizuális médiaszolgáltatások és az online tartalmak egyre növekvő mértékű használata fokozza a sebesség és a lefedettség iránti igényt. Ez kulcsintézkedése az európai digitális menetrendnek is, amely a jövő hálózat- és tudásalapú gazdaságának gyors széles sávú internet-hozzáférés biztosítására irányul, nem kisebb célt tűzve maga elé, mint az egyetemes széles sávú lefedettséget. A lehető legnagyobb vezetékes és vezeték nélküli széles sávú sebesség és kapacitás biztosítása hozzájárul azon célkitűzés megvalósításához, hogy 2020-ig mindenki legalább 30 Mbps, az uniós háztartások legalább fele pedig legalább 100 Mbps sebességű széles sávú hozzáféréssel rendelkezzen, továbbá fontos a gazdasági növekedés és a globális versenyképesség előmozdítása szempontjából is, és az egységes digitális piac nyújtotta fenntartható gazdasági és társadalmi előnyök eléréséhez is szükséges. A programnak emellett egyéb uniós ágazati politikákat, így többek között a fenntartható környezetet és az uniós polgárok gazdasági és társadalmi beilleszkedését is támogatnia és ösztönöznie kell. Mivel a vezeték nélküli alkalmazások jelentős szerepet töltenek be az innováció szempontjából, a program az innovációval kapcsolatos uniós szakpolitikák támogatását illetően is kulcsfontosságú kezdeményezés.
- (9) A programnak egy olyan fejlődés alapját kell megteremtene, amely során az Unió vezető szerepre tehet szert a vezeték nélküli széles sávú sebességek, a mobilitás, a lefedettség és a kapacitás vonatkozásában. E vezető szerep alapvető fontossággal bír egy olyan versenyképes egységes digitális piac létrehozásában, amelynek célja, hogy a belső piac valamennyi uniós polgár számára hozzáférhető legyen.
- (10) A program a 2015-ig tartó időszakra vonatkozóan állapít meg vezérelveket és célkitűzéseket a tagállamok és az uniós intézmények számára, a végrehajtást illetően pedig konkrét kezdeményezéseket határoz meg. Jóllehet a spektrumgazdálkodás ma főként nemzeti hatáskörbe tartozik, azt a hatályos uniós jognak megfelelően kell gyakorolni, teret adva az uniós szakpolitikák végrehajtásának.
- (11) A programnak a 676/2002/EK határozatot, valamint a Postai és Távközlési Igazgatások Európai Értekezletének (továbbiakban: CEPT) műszaki szakértelmét is figyelembe kell vennie annak érdekében, hogy az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott, spektrumot igénylő uniós szakpolitikákat műszaki végrehajtási intézkedésekkel végre lehessen hajtani, megjegyezve, hogy ilyen intézkedések bármikor hozhatók, ha az a már meglévő uniós szakpolitikák végrehajtása szempontjából szükséges.
- (12) A spektrumhoz való könnyű hozzáférés olyan innovatív engedélyezéstípusokat tehet szükségessé, mint például a közös spektrumhasználat vagy az infrastruktúra megosztása, amelyek uniós alkalmazását elősegítheti a legjobb gyakorlatok azonosítása és az információmegosztás ösztönzése, valamint a spektrumhasználat bizonyos közös vagy egy irányba mutató feltételeinek meghatározása. Az általános felhatalmazás, amely a legkisebb terhet jelentő engedélyezéstípus, különösen ott jöhet szóba, ahol a zavarás nem jelent kockázatot más szolgáltatások fejlődésére.
- (13) Bár technológiailag továbbra is fejlesztés alatt állnak, az úgynevezett „kognitív technológiákat” már most tovább kell kutatni, többek között a földrajzi helymeghatározáson alapuló megosztás elősegítése révén.
- (14) Ha a spektrumhasználati jogokkal való kereskedés rugalmas használati feltételekkel párosul, az jelentős lendületet adhat a gazdasági növekedésnek. Ennek megfelelően a 2002/21/EK irányelv értelmében azonnali hatállyal értékesíthetővé kell tenni a használati jogokat azon frekvenciasávok esetében, amelyekre vonatkozóan az uniós jog már rugalmas használatot vezetett be. Az érintett frekvenciasávokkal kapcsolatos engedélyeztetési feltételekre és eljárásokra vonatkozó legjobb gyakorlatok megosztása, valamint a spektrumhasználati jogoknak az esetlegesen erőfölényhez vezető felhalmozását vagy az ilyen jogok indokolatlan elmulasztását megakadályozó

közös intézkedések megkönnyítenék a tagállamok számára az intézkedések összehangolt bevezetését, és az Unió egészében elősegítenék az említett jogok megszerzését. A 2002/20/EK irányelvnek az elektronikus hírközlő hálózatokkal és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokkal kapcsolatos rendelkezéseinek a sérelme nélkül, lehetőség szerint indokolt ösztönözni a közös (vagy megosztott) spektrumhasználatot, vagyis azt, hogy meghatározatlan számú független felhasználó és/vagy berendezés jól meghatározott feltételek mellett egy időben használja a spektrumot ugyanabban a frekvenciatarományban, egy megadott földrajzi területen belül.

(15) Ahogyan azt az európai digitális menetrend is hangsúlyozza, a vezeték nélküli széles sávú szolgáltatások versenyelőnyeit, valamint növelik a fogyasztói kínálatot és megkönnyítik a hozzáférést a vidéki vagy más olyan területeken, ahol a vezeték nélküli széles sávú szolgáltatás kiépítése nehézségekbe ütközik vagy nem lenne gazdaságos. A spektrumgazdálkodás ugyanakkor hatással lehet a piaci versenyre azáltal, hogy megváltoztatja a piaci szereplők helyzetét és erőviszonyait például azzal, hogy a meglévő felhasználókat indokolatlan versenyelőnyhöz juttatja. A spektrumhoz való korlátozott hozzáférés, különösen, ha a megfelelő spektrum már szűkös válik, gátat szabhat az új szolgáltatások vagy alkalmazások piaci belépésének, valamint akadályozhatja az innovációt és a versenyt. Az új spektrumhasználati jogok megszerzése – beleértve a spektrum átruházását vagy haszonbérbe adását, illetve egyéb felhasználói ügyleteket –, valamint a spektrumhasználatra vonatkozó új rugalmas kritériumok bevezetése hatást gyakorolhat a verseny jelenlegi helyzetére. A tagállamoknak ezért megfelelő *ex ante* vagy *ex post* szabályozási intézkedésekkel (pl. a meglévő jogok módosításával, a spektrumhasználati jogok bizonyos megszerzési módjainak tilalmával, a spektrumfelhalmozásra és a hatékony spektrumhasználatra vonatkozóan a 2002/21/EK irányelvben említettekhez hasonló feltételek megszabásával, az egyes vállalkozások számára elérhető spektrum mennyiségének korlátozásával, valamint a spektrumhasználati jogok túlzott felhalmozásának megakadályozásával) elejét kell venniük az esetleges versenytorzulásoknak, összhangban a 2002/20/EK irányelvvel, valamint a nyilvános páneurópai digitális cellás földi mobil rádiótávközlés összehangolt közösségi bevezetése számára fenntartandó frekvenciasávokról szóló, 1987. június 25-i 87/372/EGK tanácsi irányelvvel (GSM-irányelv) ⁽¹⁾.

(16) A spektrum jelenlegi felhasználásairól szóló leltár létrehozásának a technológiai tendenciák, valamint a – különösen a 400 MHz és 6 GHz közötti – spektrummal kapcsolatos jövőbeli igények és kereslet elemzésével együtt lehetővé kell tennie azon frekvenciasávok azonosítását, amelyek esetében még fokozni lehet a hatékonyságot, továbbá olyan spektrummegosztási lehetőségek feltárását, amelyek mind a versenyszféra, mind pedig a közsféra számára előnyösek. A spektrum jelenlegi felhasználásairól szóló leltár létrehozási és fenntartási módszerének kellően figyelembe kell vennie az általa a hatóságokra rótt adminisztratív terheket, és e módszer céljából kell kitűzni e terhek minimálisra csökkentését. Ennek következtében a spektrumhasználatra vonatkozó

információk Közösségen belüli harmonizált rendelkezésre állásáról szóló, 2007. május 16-i 2007/344/EK bizottsági határozat ⁽²⁾ alapján a tagállamok által a Bizottság rendelkezésére bocsátott információkat a spektrum jelenlegi felhasználásairól szóló leltár létrehozási módszerének kidolgozásakor teljes mértékben figyelembe kell venni.

- (17) Az 1999/5/EK irányelv szerinti harmonizált szabványok létfontosságúak a spektrumhasználat hatékonyságának biztosítása szempontjából, és azoknak figyelembe kell venniük a megosztással kapcsolatban meghatározott jogi feltételeket. A nem rádió-távközlési elektromos és elektronikus berendezésekre és hálózatokra vonatkozó európai szabványokat szintén úgy szükséges kialakítani, hogy a spektrumhasználat zavarása elkerülhető legyen. A vezeték nélküli eszközök és alkalmazások mennyiségének és sűrűségének ugrásszerű növekedése, továbbá a spektrumhasználat sokfélesége olyan összesített hatással jár, amely kihívást jelent a zavaráskezelés jelenlegi megközelítései számára. Ezért ezeket, valamint a vevőkészülékek jellemzőit és a kifinomultabb zavarvédelmi eljárásokat vizsgálatnak kell alávetni és újra kell értékelni.
- (18) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy adott esetben az átállási költségekkel kapcsolatos kompenzációs intézkedéseket vezethessenek be.
- (19) Az „európai digitális menetrend” célkitűzéseihez illeszkedve a vezeték nélküli széles sáv jelentős mértékben hozzájárulhatna a gazdaság élénkítéséhez és növekedéséhez, amennyiben megfelelő mennyiségű spektrum lenne elérhető, a spektrumhasználati jogok engedélyezése gyorsan zajlana, és a kereskedés igazodhatna a piac alakulásához. Az európai digitális menetrend célkitűzése az, hogy 2020-ig minden uniós polgár legalább 30 Mbps sebességű széles sávú internet-hozzáféréssel rendelkezzen. Következésképpen a már valamely létező bizottsági határozat tárgyát képező spektrumot a vonatkozó határozatokban foglalt feltételek mellett elérhetővé kell tenni. A piaci kereslet függvényében az engedélyezési eljárást a földfelszíni hírközlési szolgáltatások esetében a 2002/20/EK irányelvnek megfelelően 2012. december 31-ig le kell bonyolítani annak érdekében, hogy mindenki számára biztosított legyen a vezeték nélküli széles sávú szolgáltatásokhoz való könnyű hozzáférés, különösen a 2008/411/EK ⁽³⁾, a 2008/477/EK ⁽⁴⁾ és a 2009/766/EK ⁽⁵⁾ bizottsági határozat által kijelölt frekvenciasávokban. A műholdas széles sávú hozzáférés gyors és megvalósítható megoldást jelenthet a földfelszíni széles sávú szolgáltatások kiegészítésére, valamint az Unió legtávolabbi területei lefedettségének a biztosítására.

⁽²⁾ HL L 129., 2007.5.17., 67. o.

⁽³⁾ A 3 400–3 800 MHz-es frekvenciasávnak a Közösségen belül elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására alkalmas földi rendszerek javára történő harmonizálásáról szóló, 2008. május 21-i 2008/411/EK bizottsági határozat (HL L 144., 2008.6.4., 77. o.).

⁽⁴⁾ A 2008. június 13. a 2 500–2 690 MHz-es frekvenciasávnak a Közösségen belül elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására alkalmas földfelszíni rendszerek érdekében történő harmonizálásáról szóló, 2008. június 13-i 2008/477/EK bizottsági határozat (HL L 163., 2008.6.24., 37. o.).

⁽⁵⁾ A 900 MHz-es és az 1 800 MHz-es frekvenciasávnak a Közösségen belül páneurópai elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására alkalmas földfelszíni rendszerek részére történő harmonizálásáról szóló, 2009. október 16-i 2009/766/EK bizottsági határozat (HL L 274., 2009.10.20., 32. o.).

⁽¹⁾ HL L 196., 1987.7.17., 85. o.

- (20) A spektrumhasználat szabályozására vonatkozóan adott esetben rugalmasabb megoldásokat kell bevezetni az innováció és a nagy sebességű széles sávú kapcsolat támogatására, amelyek lehetővé teszik a cégek számára, hogy csökkentsék költségeiket és növeljék versenyképességüket, valamint hogy új interaktív online szolgáltatásokat tudjanak kifejleszteni, például az oktatás, az egészségügy, valamint a közérdekű szolgáltatások terén.
- (21) Az, ha közel 500 millió fő rendelkezne hozzáféréssel nagy sebességű széles sávú hálózathoz Európában – a felhasználók világméretben is egyedülálló kritikus tömegét alkotva –, elősegítené a belső piac fejlődését, új lehetőségeket nyitva meg valamennyi régió előtt, nagyobb értéket adva minden felhasználónak, és képessé téve az Uniót arra, hogy a világ vezető tudásalapú gazdaságává váljon. A széles sáv gyors kiépítése ezért létfontosságú az európai termelékenység fejlődése és az olyan új és kisvállalkozások megjelenése szempontjából, amelyek vezető szerepet tölthetnek be a különböző ágazatokban, például az egészségügy, a feldolgozó- és a szolgáltatóipar területén.
- (22) A Nemzetközi Távközlési Unió (NTU) 2006-os becslései szerint a Nemzetközi mozgó távközlés-2000 (IMT-2000) és a továbbfejlesztett rendszerek (azaz a 3G és a 4G mobilkommunikáció) fejlesztéséhez szükséges jövőbeli spektrumsáv szélesség-igény 2020-ra az 1 280 és 1 720 MHz közötti tartományban lesz a kereskedelmi mobilszolgáltatási iparágban az egyes ITU-régiók, így Európa tekintetében is. Meg kell jegyezni, hogy az alacsonyabb érték (1 280 MHz) néhány ország esetében magasabb a követelményeknél. Más országok esetében pedig a követelmények meghaladják a magasabb értéket (1 720 MHz). Mindkét számadat tartalmazza azokat a spektrumokat, amelyek a Pre-IMT rendszerek, valamint az IMT-2000 és annak továbbfejlesztett változatai céljára már használatban vannak, vagy amely használatát már tervbe vették. A szükséges spektrum – lehetőség szerint globális szinten és harmonizáltan történő – felszabadítása nélkül az új szolgáltatásoknak és a gazdasági növekedésnek a mobilhálózatok kapacitásbeli korlátai gátat fognak szabni.
- (23) A 800 MHz-es frekvenciasáv (790–862 MHz) optimális a nagyobb területet lefedő vezeték nélküli széles sávú szolgáltatások számára. A 2010/267/EU határozat harmonizált műszaki feltételeiből, valamint az analóg műsorszórás 2012. január 1-jétől való megszüntetését előirányzó, a digitális hozadék elérhetővé válásának az Európai Unióban való elősegítéséről szóló, 2009. október 28-i bizottsági ajánlásból⁽¹⁾ kiindulva, illetve a nemzeti szintű szabályozásban végrehajtott gyors változtatások fényében ezt a frekvenciasávot az Unióban elviekben legkésőbb 2013-tól az elektronikus hírközlési szolgáltatások számára elérhető kell tenni. A technológiai trendek, valamint a spektrummal kapcsolatos jövőbeli igények és kereslet elemzésének függvényében hosszabb távon további spektrum rendelkezésre bocsátása is szóba jöhet. Figyelembe véve, hogy a 800 MHz-es frekvenciasáv kiterjedt földrajzi területekre tudja közvetíteni a jeleket, a felhasználási jogokhoz adott esetben a lefedettségre vonatkozó kötelezettségeket is lehet kapcsolni.
- (24) A vezeték nélküli szélessáv lehetőségeinek kibővülése kulcsfontosságú abból a szempontból, hogy a kulturális ágazat ilyen módon új terjesztési platformokkal látható el, ami előkészíti az ágazat jövőbeli sikeres fejlődését.
- (25) Előfordulhat, hogy a vezeték nélküli hozzáférési rendszerek, beleértve a rádiós helyi hálózatokat is, kinövik a részükre kiosztott, engedélyezettetés nélkül használható spektrumot. A vezeték nélküli hozzáférési rendszerek, köztük a rádiós helyi hálózatok számára kiosztott, a 2,4 GHz-es és 5 GHz-es frekvenciatartományban engedélyezettetés nélkül használható spektrum kiterjesztésének szükségességét és megvalósíthatóságát a jelenlegi spektrumhasználatok és a várható spektrumigények kimutatása alapján, az egyéb célú spektrumhasználat függvényében kell értékelni.
- (26) Miközben a műsorszórás a tömeges terjesztés továbbra is leggyazdaságosabb platformjaként fontos tartalomterjesztési platform marad, a vezetékes és vezeték nélküli széles sávú szolgáltatások és az egyéb új szolgáltatások új lehetőségeket kínálnak a kulturális ágazat számára a terjesztési platformjainak diverzifikálására, lekérhető szolgáltatások nyújtására, valamint az adatforgalom jelentős növelésében rejlő gazdasági potenciál kihasználására.
- (27) A többéves program prioritásaira való összpontosítás érdekében a tagállamoknak és a Bizottságnak együtt kell működniük azon célkitűzés támogatásában és megvalósításában, hogy az Unió vezető szerepre tegyen szert a vezeték nélküli széles sávú elektronikus hírközlési szolgáltatások területén, mégpedig azáltal, hogy a költséghatékony frekvenciasávokban elegendő spektrumot szabadít fel az említett szolgáltatások széles körű elérhetőségének biztosítása érdekében.
- (28) Mivel a széles sávú hírközlésnek az Unió egészét érintő fejlesztéséhez, valamint a versenytorzulásnak és a tagállami piacok szétdarabolódásának a megakadályozásához elengedhetetlen az egységes szemlélet és a méretgazdaságosság, az engedélyezési feltételekre és eljárásokra vonatkozó egyes legjobb gyakorlatokat a tagállamoknak összehangolt fellépéssel, a Bizottsággal közösen szükséges meghatározniuk. Ezek a feltételek és eljárások kiterjedhetnek a lefedettségre vonatkozó kötelezettségekre, a spektrumblokkok méretére, a jogok odaítélésének ütemezésére, a virtuális mobilszolgáltatók számára biztosított hozzáférésre, vagy akár a spektrumhasználati jogok érvényességének időtartamára. A hatékony spektrumhasználat növelése és a vezeték nélküli berendezések és szolgáltatások belső piacának fejlődése szempontjából különösen fontos spektrumkereskedelmet szem előtt tartva ezeket a feltételeket és eljárásokat alkalmazni kell a vezeték nélküli hírközlés céljaira kiosztott frekvenciasávokra, valamint az olyan frekvenciasávokra, amelyek tekintetében lehetőség van a spektrumhasználati jogok átruházására vagy haszonbérbe adására.
- (29) További spektrumigény mutatkozhat más ágazatokban is, például a közlekedés (biztonsági, információs és irányítási rendszerek), a kutatás és fejlesztés (K+F), az e-egészségügy, a digitális társadalmi befogadás, illetve szükség esetén a közrend védelme és a katasztrófasegély (PPDR) terén, tekintettel arra, hogy ezen ágazatok a gyors

⁽¹⁾ HL L 308., 2009.11.24., 24. o.

- és hatékonyabb szolgáltatás érdekében fokozott mértékben alkalmazzák a kép- és adatátvitelt. A spektrumpolitika és a K+F tevékenységek közötti szinergiák optimalizálásának, valamint az egyes spektrumhasználók közötti rádiós összeférhetőséget elemző vizsgálatok végzésének segítenie kell az innovációt. A kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram (2007–2013) égisze alatt végzett kutatás eredményeinek fényében szükség van továbbá azon projektek spektrumigényének vizsgálataira, amelyek – különösen a kv-k számára – várhatóan jelentős gazdasági vagy befektetési potenciállal rendelkeznek (pl. kognitív rádiótechnika vagy e-egészségügy). A K+F és a tudományos tevékenységek zavartalansága érdekében megfelelő védelmet kell továbbá biztosítani a káros zavarásokkal szemben.
- (30) Az „Európa 2020” stratégia a gazdaság fenntarthatóságát, energiahatékonyságát és versenyképességét szolgáló környezetvédelmi célkitűzéseket rögzít, többek között meghatározza az energiahatékonyság 20 %-os növelését 2020-ig. Az információs és hírközlési technológiák ágazata kulcsszerepet játszik e célkitűzések teljesítésében, ahogyan azt az európai digitális menetrend is kiemelte. A tervezett fellépések között szerepel az Unió egészére kiterjedő intelligens energiagazdálkodási rendszerek (intelligens energiahálózatok és intelligens mérőrendszerek) üzembe helyezésének felgyorsítása a hírközlési technológiáknak az energiafogyasztás csökkentését célzó alkalmazása révén, valamint a közlekedési ágazat széndioxid-kibocsátásának csökkentése intelligens közlekedési rendszerek és intelligens közlekedésszervezési rendszerek kiépítésével. A spektrumvonatkozású technológiák hatékony használata emellett hozzájárulhat a rádióberendezések energiafogyasztásának csökkentéséhez, és enyhítheti a vidéki és távoli területeket érő környezeti hatásokat.
- (31) A spektrumhasználat engedélyeztetésének uniós belüli egységes megközelítésének teljes mértékben figyelembe kell vennie a közegészség elektromágneses mezők elleni védelmét, amely a polgárok számára alapvető fontosságú. A lakosságot érő elektromágneses sugárterhelés (0 Hz–300 GHz) korlátozásáról szóló, 1999. július 12-i 1999/519/EK tanácsi ajánlás⁽¹⁾ értelmében pedig folyamatosan ellenőrizni kell a spektrumhasználat egészségre gyakorolt ionizáló és nem ionizáló hatásait, köztük a különböző frekvenciákon működtetett, egyre több és változatosabb berendezés spektrumhasználatának valós halmozott hatásait.
- (32) A legfőbb közérdekű célkitűzések, mint például az életbiztonság megvalósításához arra van szükség, hogy a tagállamok között a biztonsági szolgálatok és a készenléti szolgálatok együttműködését összehangolt műszaki megoldások garantálják. A biztonsági szolgáltatások és eszközök fejlesztése és szabad mozgása, valamint az innovatív páneurópai vagy műszakilag kölcsönösen átjárható biztonsági és készenléti megoldások fejlesztése érdekében – következetes módon – elegendő spektrumot kell elérhetővé tenni. Különböző vizsgálatok tanulsága szerint az 1 GHz alatti frekvenciatartományban a következő
- öt-tíz évben további harmonizált spektrumra lesz szükség az Európai Unióban a PPD-r-t szolgáló mobil széles sávú szolgáltatások biztosításához.
- (33) A rádióhullámok terjedésének jellegéből, a rádiótechnológián alapuló szolgáltatásokra épülő piacok nemzetközi jellegéből, valamint az országok közötti káros zavarások elkerülése iránti igényből adódóan a spektrumszabályozásnak erőteljes határokon átvéelő vagy nemzetközi dimenziói vannak.
- (34) Az Európai Unió Bíróságának vonatkozó ítélezési gyakorlata szerint, ha egy nemzetközi megállapodás tárgya részben az Unió, részben pedig a tagállamok hatáskörébe tartozik, elengedhetetlen a tagállamok és az uniós intézmények közötti szoros együttműködés biztosítása. Az együttműködésre irányuló ezen kötelezettség – ahogyan azt a kialakult ítélezési gyakorlat tisztázza – abból az elvből ered, hogy az Uniót és tagállamait nemzetközi szinten egységesen kell képviselni.
- (35) Az Unióval szomszédos országokkal – beleértve a tagjelölt és csatlakozó országokat is – folytatott kétoldalú tárgyalásaik során a tagállamoknak a frekvenciakoordinációval kapcsolatban szintén szükségük lehet támogatásra ahhoz, hogy uniós jog szerinti kötelezettségeiknek ezen a téren eleget tudjanak tenni. A támogatásnak egyben azt is segítenie kell, hogy akár az uniós határokon kívül is elkerülhetők legyenek a káros zavarások, fokozódjon a spektrumhatékonyság és a spektrumhasználat különböző gyakorlatainak közeledése.
- (36) E határozat célkitűzéseinek megvalósításához fontos a spektrumpolitika és a spektrumgazdálkodás uniós szintű összehangolását – akár két vagy több tagállamot közvetlenül érintő ügyekben is – szolgáló jelenlegi intézményi háttér megerősítése, ugyanakkor azonban teljes mértékben figyelembe kell venni a nemzeti hatóságok hatáskörét és szakértelmét is. Ugyanígy létfontosságú a szabványügyi testületek, a kutatóintézetek és a CEPT közötti együttműködés és összehangolás.
- (37) Ezen határozat végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (38) Mivel ennek a határozatnak a célját, nevezetesen egy többéves rádióspektrum-politika program létrehozását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke miatt az az Unió szintjén jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ HL L 199., 1999.7.30., 59. o.⁽²⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- (39) A Bizottságnak be kell számolnia az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e határozat alapján elért eredményekről és a tervezett jövőbeli intézkedésekről.
- (40) A javaslat kidolgozásakor a Bizottság messzemenőig figyelembe vette a 2002/622/EK bizottsági határozat⁽¹⁾ által létrehozott rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoport véleményét,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Célkitűzés és hatály

(1) Ez a határozat létrehoz egy többéves rádióspektrum-politikai programot, amelynek feladata a spektrumhasználat stratégiai tervezése és összehangolása a belső piac működésének biztosítása érdekében a spektrumhasználattal járó uniós szakpolitikai területeken, ideértve az elektronikus hírközlést, a kutatást, a technológiafejlesztést és az űrkutatást, valamint a közlekedés-, az energia- és az audiovizuális politikákat.

Ez a határozat nem érinti elegendő spektrum elérhetőségét más uniós szakpolitikai területek, pl. a polgári védelem és a katasztrófasegély, valamint a közös biztonság- és védelempolitika céljaira.

(2) A határozat nem sérti a meglévő uniós jogot, különösen az 1999/5/EK, a 2002/20/EK és a 2002/21/EK irányelvet, és – ezen határozat 6. cikkére is figyelemmel – a 676/2002/EK határozatot, valamint az uniós joggal összhangban hozott nemzeti szintű intézkedéseket.

(3) Ez a határozat nem sérti az uniós jognak teljes mértékben megfelelően elfogadott, közérdekű célok elérésére irányuló, különösen a tartalomszabályozással és az audiovizuális politikával kapcsolatos nemzeti szintű intézkedéseket.

Ez a határozat nem sérti a tagállamok jogát ahhoz, hogy spektrumukat a közrend és a közbiztonság céljaira, illetve védelmi célokra szervezzék és használják fel. Amennyiben ez a határozat vagy az annak alapján a 6. cikkben meghatározott frekvenciasávok tekintetében elfogadott intézkedések olyan spektrumot érintenek, amelyet valamely tagállam kizárólag és közvetlenül közbiztonsági vagy védelmi céljaira használ, a tagállam a szükséges mértékben mindaddig folytathatja az érintett frekvenciasáv közbiztonsági vagy védelmi célokra történő használatát, amíg fokozatosan használaton kívül nem helyezik az ezen határozat vagy az annak alapján elfogadott intézkedés hatálybalépésének időpontjában az adott sávban létező rendszereket. Az érintett tagállam a döntéséről megfelelően értesíti a Bizottságot.

2. cikk

Általános szabályozási elvek

(1) A tagállamok átlátható módon együttműködnek egymással és a Bizottsággal annak biztosítása érdekében, hogy az alábbi általános szabályozási elvek az Unió egészében következetesen érvényre jussanak:

- a) a legmegfelelőbb és a lehető legkisebb terhet jelentő engedélyezési rendszer alkalmazása oly módon, hogy a spektrumhasználat a lehető legrugalmasabb és leghatékonyabb legyen. Egy ilyen engedélyezési rendszernek tárgyilagos, átlátható, megkülönböztetésmentes és arányos kritériumokon kell alapulnia;
- b) a belső piac fejlődésének előmozdítása a jövőbeli Unió-szerte elérhető digitális szolgáltatások elterjedésének elősegítése és a tényleges verseny ösztönzése révén;
- c) a verseny és az innováció előmozdítása annak figyelembevételével, hogy el kell kerülni a káros zavarást, és biztosítani kell a szolgáltatás műszaki minőségét a széles sávú szolgáltatások elérhetőségének megkönnyítése és a megnövekedett vezeték nélküli adatforgalomra való hatékony reagálás érdekében;
- d) a spektrumhasználat műszaki feltételeinek meghatározása során a vonatkozó uniós jog teljes mértékű figyelembevételével, beleértve a lakosságot érő elektromágneses sugárterhelés korlátozásáról szóló jogszabályt is;
- e) amennyire lehetséges, a technológia- és szolgáltatássemlegesség előmozdítása a spektrumhasználati jogok tekintetében.

(2) Az elektronikus hírközlésre vonatkozóan – az e cikk (1) bekezdésében meghatározott általános szabályozási elveken túl – a 2002/21/EK irányelv 8a., 9., 9a. és 9b. cikkével és a 676/2002/EK határozattal összhangban az alábbi egyedi elvek alkalmazandók:

- a) technológia- és szolgáltatássemlegesség alkalmazása az elektronikus hírközlési hálózatokhoz és szolgáltatásokhoz kapcsolódó spektrumhasználati jogok, valamint az egyedi rádiófrekvencia-használati jogok átruházása vagy haszonbérbe adása tekintetében;
- b) a rádiófrekvencia-használat harmonizációjának előmozdítása az Unió egészében, összhangban a rádiófrekvenciák eredményes és hatékony használata biztosításának szükségességével;
- c) a megnövekedett vezeték nélküli adatforgalom és széles sávú szolgáltatások elősegítése, különösen a rugalmasság előmozdítása, valamint az innováció ösztönzése révén, figyelembe véve azt, hogy el kell kerülni a káros zavarást, és biztosítani kell a szolgáltatás műszaki minőségét.

3. cikk

Szakpolitikai célkitűzések

Ezen határozat kiemelt területeire összpontosítandó a tagállamok és a Bizottság együttműködnek a következő szakpolitikai célkitűzések támogatása és teljesítése érdekében:

- a) a hatékony spektrumgazdálkodás és -használat ösztönzése a frekvenciahasználat iránti fokozódó kereslet legmegfelelőbb kielégítése érdekében, a spektrum jelentős társadalmi, kulturális és gazdasági értékének megfelelően;

⁽¹⁾ HL L 198., 2002.7.27., 49. o.

- b) törekvés elegendő és megfelelő spektrum időben történő kiosztására az uniós szakpolitikai célkitűzések támogatása, és a vezeték nélküli adatforgalom iránti fokozódó kereslet legmegfelelőbb kielégítése érdekében, ezáltal lehetővé téve a kereskedelmi szolgáltatások és a kormányzati szolgálatok fejlődését, és egyszersmind figyelembe véve fontos közérdekű célkitűzéseket, például a kulturális sokszínűséget és a médiapluralizmust; ebből a célból a 9. cikknek megfelelően létrehozott leltár alapján, mindent meg kell tenni legalább 1 200 MHz alkalmas spektrum legkésőbb 2015-ig történő azonosítása érdekében. Ez az adat a már használatban lévő spektrumokat is tartalmazza;
- c) a digitális szakadék áthidalása és az európai digitális menetrend célkitűzéseihez való hozzájárulás, ösztönözve azt, hogy 2020-ra valamennyi uniós polgár hozzáférhessen legalább 30 Mbps sebességű szélessávhoz, és lehetővé téve az Unió számára azt, hogy a lehető legnagyobb széles sávú sebességgel és kapacitással rendelkezessen;
- d) annak lehetővé tétele, hogy az Unió az élre kerülhessen a vezeték nélküli széles sávú elektronikus hírközlési szolgáltatások területén, az említett szolgáltatások széles körben való elérhetőségének biztosításához szükséges elegendő spektrumnak a költséghatékony frekvenciasávokban való felszabadításával;
- e) megnövelt mobil széles sávú kapacitások révén lehetőségek teremtése mind a versenyszféra, mind a közsféra számára;
- f) az innováció és a beruházás előmozdítása a spektrumhasználat nagyobb fokú rugalmassága, a felvázolt technológiai megoldások közötti technológia- és szolgáltatássemlegesség elvének Uniószerre történő következetes alkalmazása, valamint a szabályozás megfelelő kiszámíthatósága révén, többek között az elektronikus hírközlésre vonatkozó keret-szabályozás alapján, a harmonizált spektrum új, fejlettebb technológiák előtti megnyitásával, valamint a spektrumhasználati jogokkal való kereskedés lehetőségével, lehetővé téve a jövőbeli, Uniószerre rendelkezésre álló digitális szolgáltatások kidolgozását;
- g) a spektrumhoz való hozzáférés megkönnyítése a 2002/20/EK irányelv 5. cikke szerinti, elektronikus hírközlésre vonatkozó általános felhatalmazásból adódó előnyök kiaknázása révén;
- h) az infrastruktúra passzív megosztásának ösztönzése a 2002/21/EK irányelv 12. cikkében előírt módon, amennyiben az arányos és megkülönböztetéstől mentes lenne;
- i) a tényleges verseny fenntartása és kibontakoztatása különösen az elektronikus hírközlési szolgáltatások terén általt, hogy *ex ante* intézkedésekkel vagy *ex post* korrekcióval annak elkerülésére törekednek, hogy egyes vállalkozások a versenyt jelentősen károsítva túlzott mértékben rádiófrekvencia-használati jogokat halmozzanak fel;
- j) a belső piac töredezettségének csökkentése és a belső piacban rejlő potenciál teljes kiaknázása a gazdasági növekedés és az uniós szintű méretgazdaságosság előmozdítása érdekében, a spektrum használatára és elérhetőségére vonatkozó műszaki feltételek fokozott egyeztetése és harmonizációja révén;
- k) egyéb rádió- vagy nem rádióberendezések által gyakorolt káros zavarás elkerülése, többek között a hatékony spektrumhasználatot elősegítő szabványok kifejlesztésének megkönnyítése és a vevőkészülék zavarással szembeni ellenálló képességének növelése révén, különös figyelmet fordítva a rádióberendezések és alkalmazások mennyiségi növekedéséből és sűrűbb előfordulásából adódó összeadódó hatásra;
- l) az új fogyasztói termékek és technológiák hozzáférhetőségének előmozdítása a digitális technológiára való átállás fogyasztók általi elfogadásának és a digitális hozadék hatékony felhasználásának biztosítása érdekében;
- m) az Unió szénlábnyomának csökkentése a vezeték nélküli hírközlő hálózatok és berendezések műszaki hatékonyságának és energiahatékonyságának fokozása révén.

4. cikk

Nagyobb fokú hatékonyság és rugalmasság

(1) A tagállamok a Bizottsággal együttműködve – adott esetben – ösztönzik a közös, valamint megosztott spektrumhasználatot.

A tagállamok ösztönzik továbbá a jelenlegi és új technológiák fejlesztését például a kognitív rádiótechnikában, ideértve a „fehér foltokat” igénybe vevő technológiákat is.

(2) A tagállamok és a Bizottság együttműködnek a spektrumhasználat rugalmasságának növelése, valamint az innováció és a beruházás előmozdítása érdekében, lehetővé téve az új technológiák használatát és a spektrumhasználati jogok átruházását vagy haszonbérbe adását.

(3) A tagállamok és a Bizottság együttműködnek a rádióberendezésekre és a távközlő végberendezésekre, valamint az elektromos és elektronikus berendezésekre és hálózatokra vonatkozó szabványok kidolgozásának és harmonizálásának ösztönzése érdekében, adott esetben a Bizottság a vonatkozó szabványtestületekhez intézett szabványosítási felkérése alapján. Kiemelt figyelmet fordítanak azokra a szabványokra, amelyek a fogyatékkal élő által használandó berendezésekre vonatkoznak.

(4) A tagállamok ösztönzik az új technológiákkal – például a kognitív technológiákkal és a földrajzi helymeghatározásra vonatkozó adatbázisokkal – kapcsolatos K+F tevékenységeket.

(5) A tagállamok adott esetben olyan kiválasztási kritériumokat és spektrumhasználati jogok biztosítására vonatkozó eljárásokat léptetnek életbe, amelyek ösztönzik a versenyt, a beruházást és a spektrum mint közvagyon hatékony használatát, valamint az új és meglévő szolgáltatások és berendezések összeférhetőségét. A tagállamok ösztönzik a hálózatok, berendezések és alkalmazások folyamatos hatékony spektrumhasználatát.

(6) Amennyiben az a spektrumhasználati jogok hatékony gyakorlásának biztosításához és a spektrumfelhalmozás elkerüléséhez szükséges, a tagállamok mérlegelhetik megfelelő intézkedések meghozatalát, mint például pénzbírságok, ösztönző díjakkal kapcsolatos eszközök alkalmazását vagy jogok visszavonását. Az ilyen intézkedéseket átlátható, megkülönböztetéstől mentes és arányos módon kell megalkotni és alkalmazni.

(7) Az elektronikus hírközlési szolgáltatások vonatkozásában a tagállamok – összhangban a 2002/20/EK irányelvvel – 2013. január 1-jéig a széles sávú szolgáltatások fejlesztésére alkalmas kiosztási és engedélyezési intézkedéseket fogadnak el abból a célból, hogy a lehető legmagasabb kapacitást és széles sávú sebességeket érjék el.

(8) Az elektronikus hírközlési szolgáltatások számára kiosztott és a 2002/21/EK irányelv 9b. cikkének megfelelően minden tagállamban értékesíthetővé tett harmonizált spektrumra vonatkozó kiválasztási kritériumok és eljárások különbségeiből adódóan lehetséges belső piaci töredezettség elkerülése érdekében a Bizottság – a tagállamokkal együttműködve és a szubzidiaritás elvével összhangban – elősegíti az engedélyeztetési feltételekre és eljárásokra vonatkozó legjobb gyakorlatok meghatározását és megosztását, valamint ösztönzi az érintett spektrumra vonatkozó információk megosztását a technológiai és szolgáltatássemlegesség elvének megfelelően Uniószerthe megvalósuló egységesség növelése érdekében.

5. cikk

Verseny

(1) A tagállamok a 2002/20/EK és a 2002/21/EK irányelvnek megfelelően előmozdítják a tényleges versenyt és elkerülik a verseny torzulásait az elektronikus hírközlési szolgáltatások belső piacán.

Figyelembe veszik továbbá a versennyel kapcsolatos kérdéseket, amikor magánkézben lévő elektronikus hírközlési hálózatok felhasználói részére spektrumhasználati jogokat biztosítanak.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének alkalmazásában, a versenyszabályok alkalmazásának, valamint a 2002/21/EK irányelv 9. cikkének (4) bekezdése szerinti közérdekű célok elérése érdekében hozott tagállami intézkedéseknek a sérelme nélkül a tagállamok – többek között – olyan intézkedéseket fogadhatnak el, amelyek:

- a) korlátozzák annak a spektrumnak a mennyiségét, amelyre valamely vállalkozásnak használati jogokat adnak, illetve bizonyos frekvenciasávok vagy hasonló jellemzőkkel bíró bizonyos frekvenciasáv-csoportok, például az elektronikus hírközlési szolgáltatások számára kiosztott 1 GHz alatti frekvenciasávok tekintetében a használati jogokat különböző feltételekhez, például nagykereskedelmi hozzáférés, országos vagy regionális roaming biztosításához kötik. Az ilyen kiegészítő feltételeket csak az illetékes nemzeti hatóságok szabhatják ki;
- b) amennyiben a nemzeti piac helyzete alapján ez indokolt, valamely frekvenciasáv vagy frekvenciasáv-csoport egy részét fenntartják az újonnan belépők számára;
- c) egyes frekvenciasávokban elutasítják vagy feltételekhez kötik újabb spektrumhasználati jogok biztosítását vagy új spektrumhasználati módok engedélyezését annak érdekében, hogy elkerüljék a használati jogok odaítéléséből, átruházásából vagy halmozásából adódó versenytorzulást;
- d) megtiltják vagy feltételekhez kötik a spektrumhasználati jogok nemzeti vagy uniós összefonódás-ellenőrzés alól mentes átruházását, ha az ilyen átruházás a versenyt várhatóan jelentős mértékben károsítja;

e) a 2002/20/EK irányelvnek megfelelően módosítják a már meglévő jogokat, amennyiben ez a rádiófrekvencia-használati jogok bármely átruházásából vagy halmozásából adódó versenytorzulás *ex post* korrekciójához szükséges.

(3) Amennyiben a tagállamok az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedések bármelyikének elfogadása mellett döntenek, a spektrumhasználati jogokra vonatkozó ilyen feltételek meghatározására vagy módosítására alkalmazandó, a 2002/20/EK irányelvben meghatározott eljárásokat követik.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó engedélyezési és kiválasztási eljárások ösztönözzék a tényleges versenyt az uniós polgárok, fogyasztók és vállalkozások javára.

6. cikk

A vezeték nélküli széles sávú hírközlés spektrumigénye

(1) A tagállamok a Bizottsággal együttműködve minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy az Unión belül megfelelő lefedettséget nyújtó és megfelelő kapacitású spektrum legyen elérhető annak lehetővé tétele érdekében, hogy az Unió a világ legnagyobb széles sávú sebességével rendelkezzen, ezáltal lehetővé téve, hogy a vezeték nélküli alkalmazások és Európának az új szolgáltatások területén érvényesülő vezető szerepe hatékonyan hozzájáruljon a gazdasági növekedéshez, valamint azon célkitűzés eléréséhez, hogy 2020-ra valamennyi polgár legalább 30 Mbps sebességű széles sávú hozzáféréssel rendelkezzen.

(2) A tagállamok annak érdekében, hogy előmozdítsák a vezeték nélküli széles sávú szolgáltatások szélesebb körű elérhetőségét az uniós polgárok és fogyasztók javára, a 2008/411/EK (3,4–3,8 GHz), a 2008/477/EK (2,5–2,69 GHz) és a 2009/766/EK (900–1 800 MHz) határozat hatálya alá tartozó frekvenciasávokat elérhetővé teszik az említett határozatokban leírt feltételek szerint. A tagállamok a piaci kereslet függvényében – a már működésben lévő szolgáltatások sérelme nélkül és olyan feltételek mellett, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára a vezeték nélküli széles sávú szolgáltatásokhoz való könnyű hozzáférést – 2012. december 31-ig lefolytatják az engedélyezési eljárást.

(3) A tagállamok a saját spektrumhozadékok létrehozása érdekében – a szolgáltatás- és technológiasemlegesség elvével összhangban – támogatják az elektronikus hírközlési szolgáltatók által végzett olyan fejlesztéseket, amelyek célja a legújabb, leghatékonyabb technológia bevezetése.

(4) A tagállamok 2013. január 1-jéig lefolytatják az engedélyezési eljárást annak érdekében, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások számára lehetővé tegyék a 800 MHz-es frekvenciasáv használatát. Azon tagállamok esetében, ahol rendkívüli nemzeti vagy helyi körülmények vagy határokon átnyúló frekvenciakoordinációs problémák akadályoznák az említett frekvenciasáv elérhetőségét, a Bizottság az érintett tagállam megfelelően megalapozott kérelme alapján 2015. december 31-ig egyedi eltérést biztosít.

Amennyiben egy tagállam egy vagy több országot – köztük a tagjelölt vagy csatlakozó országokat is – érintő, határokon átnyúló, igazoltan fennálló frekvenciakoordinációs problémái 2015. december 31-e után is fennállnak és megakadályozzák a 800 MHz-es frekvenciasáv elérhetőségét, a Bizottság éves alapon kivételes eltérést biztosít mindaddig, amíg ezeket a problémákat meg nem oldják.

Azok a tagállamok, amelyek számára az első és második albekezdésben említett eltérést biztosították, gondoskodnak arról, hogy a 800 MHz-es frekvenciasáv használata ne akadályozza meg ennek a frekvenciasávnak a műsorszórástól eltérő elektronikus hírközlési szolgáltatások számára történő elérhetőségét a szomszédos tagállamokban.

Ez a bekezdés alkalmazandó a Ciprusi Köztársaságban fennálló spektrumkoordinációs problémákra is, amelyek abból adódnak, hogy a ciprusi kormány akadályoztatva van abban, hogy tényleges ellenőrzést gyakoroljon a fennhatósága alá tartozó terület egy részén.

(5) A tagállamok a Bizottsággal együttműködve folyamatosan nyomon követik a vezeték nélküli széles sávú szolgáltatásokra vonatkozó kapacitásigényeket. A 9. cikk (4) bekezdésében említett elemzés eredményei alapján a Bizottság 2015. január 1-jéig az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött jelentésben értékeli, hogy szükséges-e intézkedéseket hozni további frekvenciasávok harmonizálására.

A tagállamok – adott esetben és az uniós joggal összhangban – biztosíthatják, hogy az átvitel vagy a spektrumhasználat újrakisztásának közvetlen költségét a nemzeti joggal összhangban megfelelően kompenzálják.

(6) A tagállamok a Bizottsággal együttműködve adott esetben ösztönzik a 800 MHz-es sávot használó széles sávú szolgáltatásokhoz történő hozzáférést a távoli és ritkán lakott területeken. A tagállamok ennek során megvizsgálják a lehetséges lépéseket – és adott esetben műszaki és szabályozási intézkedéseket hoznak – annak biztosítására, hogy a 800 MHz-es frekvenciasáv felszabadítása ne érintse hátrányosan a PMSE-alkalmazások (műsorgyártás és különleges események) felhasználóit.

(7) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve értékeli a vezeték nélküli hozzáférési rendszerek, köztük a rádiós helyi hálózatok számára kiosztott, engedélyezett és nélkül használható spektrum kiterjesztésének szükségességét és megvalósíthatóságát.

(8) A tagállamok lehetővé teszik a spektrumhasználati jogok átruházását vagy haszonbérbe adását a 790–862 MHz, a 880–915 MHz, a 925–960 MHz, az 1 710–1 785 MHz, az 1 805–1 880 MHz, az 1 900–1 980 MHz, a 2 010–2 025 MHz, a 2 110–2 170 MHz, a 2,5–2,69 GHz és a 3,4–3,8 GHz harmonizált frekvenciasávban.

(9) Annak biztosítása érdekében, hogy – különösen a távoli és ritkán lakott területeken – valamennyi polgár hozzáférhessen a fejlett digitális szolgáltatásokhoz, ideértve a széles sávot is, a tagállamok és a Bizottság megvizsgálhatják, hogy elegendő spektrum érhető-e el internet-hozzáférést lehetővé tevő széles sávú műholdas szolgáltatások nyújtásához.

(10) A tagállamok a Bizottsággal együttműködve megvizsgálják a pikocellák és femtocellák elérhetősége és használata

elterjesztésének lehetőségét. Teljes mértékben figyelembe veszik az ezekben a celluláris bázisállomásokban, valamint a megosztott és engedélyezett nélküli spektrumhasználatban rejlő lehetőségeket arra, hogy azok a vezeték nélküli mesh hálózatok alapjául szolgáljanak, amelyeknek kulcsfontosságú szerepük lehet a digitális szakadék áthidalásában.

7. cikk

A vezeték nélküli hírközléssel kapcsolatos egyéb szakpolitikák spektrumigénye

Az innovatív audiovizuális média és az uniós polgároknak kínált más szolgáltatások további fejlődésének támogatása érdekében – figyelemmel az egységes digitális piac gazdasági és társadalmi előnyeire – a tagállamok a Bizottsággal együttműködve törekednek arra, hogy – megalapozott igény esetén – biztosítsák az ilyen szolgáltatások műholdas és földfelszíni nyújtásához szükséges elegendő spektrum elérhetőségét.

8. cikk

Egyéb uniós szakpolitikai területek spektrumigénye

(1) A tagállamok és a Bizottság biztosítják a spektrum elérhetőségét és gondoskodik a Föld légkörének és felszínének megfigyeléséhez szükséges rádiófrekvenciák védelméről, lehetővé téve ezzel az űrtechnológiai alkalmazások kiaknázását és fejlesztését és a közlekedési rendszerek javítását, különös tekintettel a Galileo program keretében létrehozott polgári globális navigációs műholdrendszerre⁽¹⁾, az európai Föld-megfigyelési programra (GMES)⁽²⁾, valamint az intelligens közlekedésbiztonsági és közlekedésszervezési rendszerekre.

(2) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve vizsgálatokat végez a spektrumhasználat energiafogyasztásának csökkentése tárgyában egy alacsony szén-dioxid-kibocsátásra irányuló szakpolitikához való hozzájárulás érdekében, és megfontolja a spektrum elérhetővé tételét olyan vezeték nélküli technológiák számára, amelyek alkalmasak arra, hogy javítsák az energiamegtakarítást és más elosztóhálózatok, például a vízhálózatok hatékonyságát, ideértve az intelligens energiahálózatokat és mérőrendszereket.

(3) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve annak biztosítására törekszik, hogy harmonizált feltételek mellett elegendő spektrum váljon elérhetővé a biztonsági szolgáltatások fejlesztésének támogatásához és a kapcsolódó eszközök szabad forgalmához, valamint a közbiztonságot, közrendet, polgári védelmet és katasztrófasegélyt szolgáló, műszakilag kölcsönösen átjárható, innovatív megoldások kifejlesztéséhez.

(4) A tagállamok és a Bizottság a tudományos és a kutatói közösséggel szorosan együttműködve kijelölnek bizonyos kutatási és fejlesztési kezdeményezéseket és innovatív alkalmazásokat, amelyeknek jelentős társadalmi-gazdasági hatásuk és/vagy befektetési potenciáljuk lehet, és figyelembe veszik az ilyen alkalmazások spektrumigényét, valamint szükség esetén megfontolják azt, hogy harmonizált műszaki feltételek mellett és a lehető legkisebb adminisztrációs teherrel elegendő spektrumot osszanak ki az ilyen alkalmazások számára.

⁽¹⁾ Az európai műholdas navigációs programok (EGNOS és Galileo) végrehajtásának folytatásáról szóló, 2008. július 9-i 683/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 196., 2008.7.24., 1. o.).

⁽²⁾ Az európai Föld-megfigyelési programról (GMES) és annak kezdeti működéséről (2011–2013) szóló, 2010. szeptember 22-i 911/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 276., 2010.10.20., 1. o.).

(5) A tagállamok a Bizottsággal együttműködve arra törekednek, hogy – a belső piaci integráció és a kultúrához való hozzáférés javítására vonatkozó uniós célkitűzésekkel összhangban – biztosítsák a PMSE-alkalmazások számára szükséges frekvenciasávokat.

(6) A tagállamok és a Bizottság törekednek annak biztosítására, hogy legyen elérhető spektrum a rádiófrekvenciás azonosítás (RFID) és más, a „tárgyak internete” (IOT) céljait szolgáló vezeték nélküli kommunikációs technológiák számára, és egymással együttműködve ösztönzik a szabványok kidolgozását és a tagállamokon átívelő IOT-kommunikáció számára történő spektrumkiosztás harmonizálását.

9. cikk

Leltár

(1) Ez a határozat létrehozza a spektrum jelenlegi (mind kereskedelmi, mind kormányzati célú) felhasználásainak leltárát.

A leltár a következő célokat szolgálja:

- a) azon frekvenciasávok azonosításának lehetővé tétele, ahol a jelenlegi spektrumhasználat hatékonyságát javítani lehet;
- b) azon frekvenciasávok azonosításának segítése, amelyek alkalmasak lehetnek újrakiosztásra, illetve megosztott spektrumhasználatra az e határozatban foglalt uniós szakpolitikák támogatása érdekében, figyelembe véve ugyanakkor a – többek között a fogyasztók és az üzemeltetők szükségleteitől függő – jövőbeli spektrumigényeket és azok kielégítésének lehetőségét;
- c) a spektrumhasználat különböző típusai elemzésének segítése, mind a versenyszféra, mind a közsféra felhasználói tekintetében;
- d) azon frekvenciasávok azonosításának segítése, amelyek kiosztásra vagy újrakiosztásra kerülhetnek a hatékonyabb felhasználásuk érdekében, az innováció előmozdítása és a belső piaci verseny fokozása, a spektrummegosztás új módjainak feltárása – mind a versenyszféra, mind a közsféra felhasználói javára –, figyelembe véve az ilyen sávok és a szomszédos sávok kiosztásának vagy újrakiosztásának a jelenlegi felhasználókra gyakorolt lehetséges pozitív és negatív hatását.

(2) Az e cikk (1) bekezdésének egységes alkalmazása céljából a Bizottság – a rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoport véleményének maximális figyelembevételével – 2013. július 1-éig végrehajtási jogi aktusokat fogad el:

- a) a spektrum jelenlegi felhasználásaira vonatkozó adatoknak a tagállamok általi gyűjtésére és a Bizottság részére történő átadására vonatkozó gyakorlati eljárások és egységes formátumok kidolgozása céljából, tiszteletben tartva a 676/2002/EK határozat 8. cikke szerinti üzleti titoktartást és a tagállamoknak a bizalmas információk visszatartásához fűződő jogát, valamint figyelembe véve azt a célkitűzést,

hogy az egyéb uniós jog alapján a tagállamokra nehezedő adminisztratív terhek és már meglévő kötelezettségek – különösen a konkrét információk nyújtására vonatkozó kötelezettségek – a lehető legkisebbre csökkenjenek;

- b) az ezen határozat által lefedett uniós szakpolitikai területeken a technológiai trendek, valamint a spektrummal kapcsolatos jövőbeli igények és kereslet elemzése módszertanának kidolgozása céljából, különösen a 400 MHz–6 GHz frekvenciatartományban működtethető szolgáltatások tekintetében, a kialakulóban lévő és esetlegesen jelentőséggel bíró spektrumhasználatok azonosítása érdekében.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A Bizottság kezeli az (1) bekezdésben említett leltárt a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban.

(4) A Bizottság a technológiai trendeket, valamint a spektrummal kapcsolatos jövőbeli igényeket és keresletet a (2) bekezdés b) pontjában említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban elemzi. A Bizottság az elemzés eredményeiről jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére.

10. cikk

Nemzetközi tárgyalások

(1) A spektrumügyekre vonatkozó nemzetközi tárgyalások során a következő elveket kell alkalmazni:

- a) ha a nemzetközi tárgyalások tárgya uniós hatáskörbe tartozik, az Unió álláspontját az uniós joggal összhangban kell kialakítani;
- b) ha a nemzetközi tárgyalások tárgya részben uniós hatáskörbe, részben a tagállamok hatáskörébe tartozik, az Unió és a tagállamok arra törekednek, hogy a lojális együttműködés elve követelményeinek megfelelően közös álláspontot alakítsanak ki.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában az Unió és a tagállamok az Unió és a tagállamok nemzetközi szintű képviselésének egységessége elve alapján együttműködnek.

(2) Az Unió kérelemre jogi, politikai és műszaki támogatást nyújt a tagállamok részére az Unióval szomszédos országokkal – beleértve a tagjelölt és csatlakozó országokat is – fennálló spektrumkoordinációs problémák megoldásához oly módon, hogy az érintett tagállamok teljesíteni tudják az uniós jog szerinti kötelezettségeiket. E segítségnyújtás során az Unió minden rendelkezésére álló jogi és politikai eszközt felhasznál az uniós szakpolitikák végrehajtásának előmozdítására.

Az uniós spektrumpolitikai célkitűzések védelme érdekében az Unió harmadik országok spektrumgazdálkodási erőfeszítéseit is támogatja, ha azok megfelelnek a vonatkozó uniós követelményeknek.

(3) A tagállamokat harmadik országokkal folytatott két- vagy többoldalú tárgyalásaik során az uniós jog szerinti kötelezettségeik kötik. Amennyiben a tagállamok a spektrumot illetően megállapodás aláírásával vagy egyéb jóváhagyás formájában nemzetközi kötelezettségek teljesítését vállalják, aláírásakor vagy a jóváhagyás egyéb érvényesítésekor kötelesek együttes nyilatkozatot tenni, amely kimondja, hogy a kérdéses nemzetközi megállapodásban vállalt kötelezettségeket az Európai Unióról szóló szerződésből és az Európai Unió működéséről szóló szerződésből eredő kötelezettségeikkel összhangban hajtják végre.

11. cikk

Intézményközi együttműködés

(1) A Bizottság és a tagállamok együttműködnek annak érdekében, hogy fejlődjön a jelenlegi intézményi környezet, a spektrumgazdálkodás uniós szinten összehangoltabbá váljon azokban az ügyekben is, amelyek közvetlenül két vagy több tagállamot érintenek, azzal a céllal, hogy kiteljesedjen a belső piac, és a spektrumpolitikával kapcsolatos uniós célkitűzések maradéktalanul teljesüljenek.

(2) A Bizottság és a tagállamok ösztönzik a szabványtestületeket, a CEPT-et, a Bizottság Közös Kutatóközpontját és minden más érintett felet, hogy a hatékony spektrumhasználat elősegítése érdekében bármilyen műszaki kérdésben szorosan működjenek együtt egymással. Ehhez a belső piacot javító, összehangolt kapcsolatot tartanak fenn a spektrumgazdálkodás és a szabványosítás között.

12. cikk

Nyilvános konzultáció

A Bizottság a megfelelő időben és alkalommal nyilvános konzultációkat tart, amelyek során összegyűjti az összes érdekelt fél észrevételeit és a szélesebb nyilvánosság által megfogalmazott véleményeket az Unión belüli spektrumhasználatával kapcsolatban.

13. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 676/2002/EK határozattal létrehozott rádióspektrum-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni. Ha a bizottság nem nyilvánít

véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

14. cikk

A politikai irányvonalaknak és célkitűzéseknek való megfelelés

A tagállamok – amennyiben ez a határozat másképp nem rendelkezik – legkésőbb 2015. július 1-jétől alkalmazzák az e határozatban meghatározott politikai irányvonalakat és célkitűzéseket.

15. cikk

Jelentéstétel és felülvizsgálat

A Bizottság 2014. április 10-ig jelentésben tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az ezen határozat értelmében kidolgozott tevékenységekről és elfogadott intézkedésekről.

A tagállamok az ezen határozat alkalmazásának felülvizsgálatahoz szükséges valamennyi információt a Bizottság rendelkezésére bocsátják.

A Bizottság 2015. december 31-ig felülvizsgálja ezen határozat alkalmazását.

16. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

17. cikk

Címzettek

E határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2012. március 14-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

N. WAMMEN

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 244/2012/EU FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2012. január 16.)

az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az épületek és épületelemek energiahatékonyságára vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámítására szolgáló összehasonlító módszertani keret meghatározásával történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az épületek energiahatékonyságáról szóló, 2010. május 19-i 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

(1) A 2010/31/EU irányelv előírja a Bizottság számára az épületek és épületelemek energiahatékonyságára vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámításához szükséges összehasonlító módszertani keret felhatalmazáson alapuló jogi aktus által történő meghatározását.

(2) Az épületek és épületelemek energiahatékonyságára vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása a tagállamok hatáskörébe tartozik. A követelményeket a költségoptimalizált szintek elérésének érdekében kell meghatározni. A tagállamok hoznak döntés arról, hogy a költségoptimum-számítások eredményeként használt nemzeti referenciaérték makrogazdasági szempontból (az energiahatékonysági beruházások költségeinek és a társadalom egészére gyakorolt kedvező hatásainak figyelembe vételével) vagy szigorúan pénzügyi szempontból (csupán magát a beruházást figyelembe véve) kerüljön kiszámításra. A nemzeti energiahatékonysági minimumkövetelmények legfeljebb 15 %-kal lehetnek alacsonyabbak, mint a költségoptimum-számítások nemzeti referenciaértékként tekintett eredményei. A költségoptimalizált szintnek abban a hatékonyságintervallumban kell elhelyezkednie, amely tekintetében a becsült gazdasági élettartamra vonatkozó költség-haszon elemzés eredménye pozitív.

(3) A 2010/31/EU irányelv ösztönzi az energiafogyasztás az épített környezetben történő csökkentését, ugyanakkor hangsúlyozza azt is, hogy az építőipar a szén-dioxid-kibocsátások egyik fő forrása.

(4) Az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ előírja az ilyen termékek energiahatékonyságára vonatkozó minimumkövetelmények meghatározását. Az épületgépészeti rendszerekre vonatkozó nemzeti követelmények meghatározása során a tagállamoknak figyelembe kell venniük az említett irányelv által meghatározott végrehajtási intézkedéseket. Az építési termékek ezen rendeletben meghatározott számítás alapját képező teljesítményeit az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ rendelkezéseinek figyelembe vételével kell meghatározni.

(5) A költséghatékony vagy költségoptimalizált energiahatékonysági szintekre vonatkozó célkitűzés elérése bizonyos körülmények között indokolhatja az olyan, költséghatékony vagy költségoptimalizált szintű követelmények tagállamok által történő meghatározását, amelyek a gyakorlatban akadályt gördítenének egyes épülettervezési és műszaki opciók elé, valamint ösztönöznék a nagyobb energiahatékonyságú energia-vonatkozású termékek használatát.

(6) Az összehasonlító módszertani keretet képező lépéseket a 2010/31/EU irányelv III. melléklete határozta meg, és azok magukban foglalják a referenciaépületek létesítését, a referenciaépületekre alkalmazandó energiahatékonysági

⁽¹⁾ HL L 153., 2010.6.18., 13. o.⁽²⁾ HL L 285., 2009.10.31., 10. o.⁽³⁾ HL L 88., 2011.4.4., 5. o.

intézkedések meghatározását, ezen intézkedések primerenergia-szükségletét, valamint ezen intézkedések költségeinek (azaz mindenkor nettó értékének) kiszámítását.

- (7) A 2010/31/EU irányelv I. mellékletében meghatározott, az energiahatékonyság kiszámításához szükséges közös keret a költséghatékonysági módszertani keret összes lépésére, különösen az épületek és épületelemek energiahatékonysága kiszámításának lépésére is vonatkozik.
- (8) Az összehasonlító módszertani keret nemzeti körülményekhez történő igazítása érdekében a tagállamoknak meg kell határozniuk az épületek és/vagy épületelemek becsült gazdasági élettartamát, az energiahordozókra, termékekre, rendszerekre vonatkozó megfelelő költségeket, a karbantartási, működtetési és munkaköltségeket, a primerenergia-átváltási tényezőket, valamint a tüzelőanyagok várható energiaár-alakulásait nemzeti összefüggésben, az épületekben használt energia tekintetében, figyelembe véve a Bizottság által szolgáltatott információkat. A tagállamoknak meg kell határozniuk mind a makrogazdasági, mind a pénzügyi számításokban alkalmazott diszkontrátát, miután érzékenységi elemzést készítettek számításoként legalább két kamatláb tekintetében.
- (9) Az összehasonlító módszertani keret alkalmazása közös tagállami megközelítésének biztosítása érdekében helyénvaló, hogy a Bizottság meghatározza a nettó jelenérték kiszámításához szükséges kulcsfontosságú keretfeltételeket, például a számítások kezdőévet, a figyelembe veendő költségkategóriákat és az alkalmazandó számítási időszakot.
- (10) Egy közös számítási időszak meghatározása nem sérti a tagállamoknak az épületek és/vagy épületelemek becsült gazdasági élettartamának rögzítéséhez való jogát, mivel ez utóbbi hosszabb vagy rövidebb is lehet, mint a rögzített számítási időszak. Egy épület vagy épütelelem becsült gazdasági élettartama csak korlátozott hatással van a számítási időszakra, mivel ez utóbbit inkább az épület felújítási ciklusa – vagyis az az időszak, amelynek elteltével az épület jelentős felújításon esik át – határozza meg.
- (11) A sok feltevéssel és bizonytalansággal járó költségszámításokat és előrejelzéseket – így például az energiaárak időbeli alakulását – általában egy érzékenységi elemzés követi a kulcsfontosságú bemeneti paraméterek megbízhatóságának értékelése céljából. A költségoptimumszámítások érdekében az érzékenységi elemzésnek ki kell térnie legalább az energiaárak alakulására és diszkontarákra, és ideális esetben az érzékenységi elemzés tartalmazza a technológiák árainak jövőbeli alakulását bemeneti adatként a számítási eredmények felülvizsgálatához.
- (12) Az összehasonlító módszertani keretnek lehetővé kell tennie a tagállamok számára a költségoptimum-számítások eredményeinek a hatályban lévő, energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelményekkel történő összehasonlítását, valamint az összehasonlítás eredményének felhasználását annak biztosítására hogy az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelményeket a

költségoptimalizált szintek elérésének érdekében határozzák meg. A tagállamoknak meg kell fontolniuk továbbá az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szinten történő meghatározását az épületek olyan kategóriáira vonatkozóan, amelyek esetében még nem léteznek energiahatékonysági minimumkövetelmények.

- (13) A költségoptimalizálást szolgáló módszertan technológiai szempontból semleges, és nem részesít előnyben bizonyos technológiai megoldásokat másokkal szemben. Biztosítja az intézkedések/csomagok/variánsok közötti versenyt egy épület vagy épütelelem becsült élettartama során.
- (14) A számítások eredményeit, valamint a használt bemeneti adatokat és feltételezéseket jelenteni kell a Bizottság felé, ahogy azt a 2010/31/EU irányelv 5. cikkének (2) bekezdése előírja. Ezeknek a jelentéseknek lehetővé kell tenniük a Bizottság számára a tagállamok által az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjei elérése érdekében tett előrehaladás értékelését és jelentését.
- (15) Adminisztratív terhek csökkentése érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok számára a számítások számának olyan referenciaépületek létesítésével történő csökkentését, amelyek több mint egy épületkategóriát reprezentálnak, anélkül, hogy ez hatással lenne a tagállamoknak a 2010/31/EU irányelvben előírt, bizonyos épületkategóriák energiahatékonysági minimumkövetelményeinek meghatározására vonatkozó kötelezettségére,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

A 2010/31/EU irányelv 5. cikkének, valamint I. és III. mellékletének megfelelően ez a rendelet megállapítja a tagállamok által az új és meglévő épületek és épületelemek energiahatékonyságára vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámítása során alkalmazandó összehasonlító módszertani keretet.

A módszertani keret szabályokat állapít meg az energiahatékonysági intézkedéseknek, a megújuló energiaforrásokat érintő intézkedéseknek, valamint az ilyen intézkedések csomagjainak és variánsainak a primerenergia-hatékonyság és az intézkedések végrehajtásával összefüggő költségek alapján történő összehasonlítására. Meghatározza továbbá e szabályok kiválasztott referenciaépületekre történő alkalmazásának módját az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek beazonosítása céljából.

2. cikk

Fogalommeghatározások

A 2010/31/EU irányelv 2. cikkében foglalt fogalommeghatározásokon felül az alábbi fogalommeghatározásokat kell alkalmazni azzal a kitételrel, hogy a makrogazdasági szintű számításoknál az alkalmazandó illetékeket és adókat figyelmen kívül kell hagyni:

1. „globális költség”: a kezdeti beruházási költségek jelenértékének összege, a fenntartási költségek összege és a csere-költségek (a kezdőévre vonatkozóan), valamint adott esetben az ártalmatlanítási költségek. A makrogazdasági szintű számítások esetében egy további költségkategória kerül bevezetésre, az „üvegházhatásúgáz-kibocsátások költsége”;
2. „kezdeti beruházási költség”: az épület vagy épületem a vevőnek használatra kész állapotban történő átadásáig felmerülő összes költség. Ez a költség magában foglalja a tervezést, az épületelemek megvásárlását, az ellátókhöz való kapcsolódást, valamint a beszerelési és üzembe helyezési folyamatokat;
3. „energiaköltség”: az energia éves költségei, valamint rögzített és csúcsidei díja, beleértve a nemzeti adókat;
4. „működtetési költség”: az épület működtetésével összefüggő összes költség, beleértve a biztosítás éves költségeit, a közműdíjakat, valamint egyéb állandó illetékeket és adókat;
5. „karbantartási költség”: az épület vagy épületem kívánt minőségének megőrzése vagy visszaállítása érdekében megtett intézkedések éves költségei. Beletartozik a bevizsgálás, a takarítás, az igazítások, a javítás és a fogyóeszközök éves költsége;
6. „fenntartási költség”: az éves karbantartási, működtetési és energiaköltség együttesen;
7. „ártalmatlanítási költség”: egy épület vagy épületem élettartama végén történő lebontás költségei, beleértve a lebontást, azoknak az épületelemeknek az eltávolítását, amelyek még nem érték el az élettartamuk végét, valamint a szállítást és az újrahasznosítást;
8. „éves költség”: egy adott évben fizetett fenntartási költségek és időszakos költségek vagy csere-költségek összege;
9. „csereköltség”: egy épületemre vonatkozó, a számítási időszak során a becsült gazdasági élettartam alapján megvalósított helyettesítő beruházás;
10. „üvegházhatásúgáz-kibocsátások költsége”: az épületek energiafogyasztásával összefüggő CO₂-kibocsátások által okozott környezeti kár pénzügyi értéke;
11. „referenciaépület”: az az elméleti vagy valós referenciaépület, amely a tagállamra jellemző épületgeometriát és épületrendszereket, a külső térelhatárolók és épületrendszerek jellemző energiahatékonyságát, a jellemző funkcionalitást és a jellemző költségstruktúrát reprezentálja, és amely az éghajlati viszonyok és a földrajzi elhelyezkedés szempontjából is reprezentatív;
12. „diszkontráta”: különböző időpontok pénzértékeinek összehasonlítására szolgáló, reálértékben kifejezett, meghatározott érték;
13. „diszkontfaktor”: egy adott időpontban megjelenő pénzforgalomnak a kezdeti időpontra vonatkozó egyenértékére történő átváltására szolgáló szorzószám; a diszkontrátán alapul;
14. „kezdőév”: az az év, amelyen bármely számítás alapul, és amelytől a számítási időszak kezdődik;
15. „számítási időszak”: a számításnál figyelembe vett, általában években kifejezett időszak;
16. „épület maradványértéke”: az épület és az épületelemek maradványértékeinek összege a számítási időszak végén;
17. „áralakulás”: az energia, a termékek, az épületrendszerek, a szolgáltatások, a munka, a karbantartás költségei és egyéb költségek időbeli alakulása, amely különbözhet az infláció mértékétől;
18. „energiahatékonysági intézkedés”: egy épület megváltoztatása, amely az épület primerenergia-igényének csökkenését eredményezi;
19. „csomag”: energiahatékonysági intézkedések és/vagy megújuló energiaforrásokon alapuló intézkedések egy adott referenciaépületre alkalmazott csomagja;
20. „variáns”: intézkedések/csomagok teljes készletének globális eredménye és meghatározása, amely a külső térelhatárolókra vonatkozó intézkedések, passzív módszerek, épületrendszerekre vonatkozó intézkedések és/vagy megújuló energiaforrásokon alapuló intézkedések kombinációjából állhat;
21. „épület-alkategóriák”: épülettípus-kategóriák, amelyek méretük, koruk, építőanyaguk, használatuk jellege, éghajlati jellemzőik vagy egyéb kritériumok alapján jobban különböznek egymástól, mint a 2010/31/EU irányelv I. mellékletének 5. pontjában meghatározott kategóriák. A referenciaépületeket általában ilyen kategóriákra állapítják meg;
22. „leadott energia”: az energiahordozónként kifejezett, a rendszer határain keresztül az épületgépészeti rendszernek a figyelembe vett használat (fűtés, hűtés, szellőztetés, használati meleg víz, világítás, berendezések stb.) kielégítése vagy villamos energia generálása céljából szolgáltatott energia;
23. „fűtéshez és hűtéshez szükséges energia”: a kívánt hőmérsékleti viszonyok egy adott időszakban történő fenntartása céljából egy kondicionált térbe továbbított, vagy onnan elvont hő;
24. „exportált energia”: az energiahordozónként kifejezett, a rendszer határain keresztül az épületgépészeti rendszer által továbbított és a rendszer határain kívül felhasznált energia;
25. „kondicionált tér”: olyan tér, amelyben bizonyos környezeti paramétereket, például a hőmérsékletet, a páratartalmat stb. műszaki eszközök, például fűtő- és hűtőberendezések stb. szabályozzák;
26. „megújuló forrásokból származó energia”: megújuló, nem fosszilis forrásokból származó energia, nevezetesen szél-, nap-, aerotermikus, geotermikus, hidrotermikus és óceánból nyert energia, vízenergia, biomasszából, hulladéklerakó helyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázokból és biogázokból nyert energia.

3. cikk

Összehasonlító módszertani keret

(1) Az épületek vagy épületelemek energiahatékonyságára vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámítása során a tagállamoknak az ezen rendelet I. mellékletében rögzített összehasonlító módszertani keretet kell alkalmazniuk. A keret előírja költségoptimalizált szintek mind makrogazdasági, mind pénzügyi szempontból történő kiszámítását, de tagállami hatáskörébe utalja annak meghatározását, hogy e számítások közül melyiknek az eredménye legyen a nemzeti referenciaérték, amelynek tükrében a nemzeti energiahatékonysági minimumkövetelmények értékelésre kerülnek.

(2) A számítások során a tagállamoknak

- a) azt az évet kell a számítás kezdőéveként figyelembe venniük, amelyben a számítást végzik;
- b) az ezen rendelet I. mellékletében foglalt számítási időszakot kell alkalmazniuk;
- c) az ezen rendelet I. mellékletében foglalt költségkategóriákat kell alkalmazniuk;
- d) a szén-dioxid-kibocsátási költségek tekintetében minimális alsó határként az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszerben alkalmazott árak jelenlegi előrejelzését kell alkalmazniuk, a II. mellékletnek megfelelően.

(3) A számításokhoz a tagállamoknak a következők meghatározásával kell kiegészíteniük az összehasonlító módszertani keretet:

- a) egy épület és/vagy épületelem becsült gazdasági élettartama;
- b) a diszkontráta;
- c) az energiahordozók, termékek, rendszerek költségei, karbantartási költségek, működtetési költségek és munkaköltségek;
- d) a primerenergia-tényezők;
- e) az összes energiahordozó energiaárának várható alakulása, figyelembe véve a ezen rendelet II. mellékletében foglalt információkat.

(4) A tagállamoknak törekedniük kell az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámítására és elfogadására azon épületkategóriák tekintetében, amelyek esetében még nem határoztak meg energiahatékonysági minimumkövetelményeket.

(5) A tagállamoknak elemzést kell készíteniük annak megállapítására, hogy a számítási eredmények mennyire érzékenyek az alkalmazott paraméterek változásaira; az elemzésnek ki kell terjednie legalább a különböző energiaár-alakulások és a számításokhoz használt diszkontráták hatásaira, továbbá lehetőleg egyéb olyan paraméterekre is (például az energiaáraktól eltérő árak alakulása), amelyek várhatóan jelentős hatást gyakorolnak a számítások eredményeire.

4. cikk

A kiszámított költségoptimalizált szintek és az energiahatékonyságra vonatkozó jelenlegi minimumkövetelmények összehasonlítása

(1) Miután a tagállamok kiszámították mind makrogazdasági, mind pénzügyi szempontból a követelmények költségoptimali-

zált szintjeit, döntést hoznak arról, hogy e számítások közül melyiknek az eredménye legyen a nemzeti referenciaérték, és e döntésükről a 6. cikkben említett jelentéssel keretében jelentést tesznek a Bizottságnak.

A tagállamoknak össze kell hasonlítaniuk a 3. cikkben említett nemzeti referenciaértéknek választott számítási eredményt a megfelelő épületkategória energiahatékonyságára vonatkozó jelenlegi követelményekkel.

A tagállamoknak az összehasonlítás eredményét annak biztosítására kell felhasználniuk, hogy – a 2010/31/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének megfelelően – a költségoptimalizált szintek elérése érdekében minimumkövetelményeket határozzanak meg az energiahatékonyságra vonatkozóan. A tagállamok számára kifejezetten ajánlott adózási vagy pénzügyi ösztönzőket kapcsolni az ugyanazon referenciaépület költségoptimum-számítási eredményének való megfeleléshez.

(2) Abban az esetben, ha egy tagállam olyan módon határozta meg a referenciaépületeket, hogy a költségoptimum-számítás eredménye több épületkategóriára is alkalmazható, ezt az eredményt felhasználhatja annak biztosítására, hogy az összes megfelelő épületkategória tekintetében energiahatékonysági minimumkövetelményeket határozzon meg a költségoptimalizált szintek elérése érdekében.

5. cikk

A költségoptimum-számítások felülvizsgálata

(1) A tagállamok energiahatékonysági minimumkövetelményeiknek a 2010/31/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében előírt felülvizsgálatához kellő időben felülvizsgálják költségoptimum-számításait. A felülvizsgálathoz mindenképp a bemeneti költségadatokkal kapcsolatos áralakulást kell felülvizsgálni, és ha szükséges, frissíteni.

(2) Az említett felülvizsgálat eredményeit továbbítani kell a Bizottságnak az ezen rendelet 6. cikkében előírt jelentéssel keretében.

6. cikk

Jelentéstétel

(1) A tagállamoknak jelentést kell készíteniük a Bizottság számára a számítások során alkalmazott összes bemeneti adatról és feltételezésről, valamint a számítások eredményeiről. A jelentésnek ki kell térnie az alkalmazott primerenergia-átviteli tényezőkre, a makrogazdasági és pénzügyi szempontú számítások eredményeire, az e rendelet 3. cikke (5) bekezdésében említett érzékenységi elemzésre, és az energia- és szén-dioxid-kibocsátási egységek árának várható alakulására.

(2) Ha az e rendelet 4. cikkében említett összehasonlítás eredménye azt mutatja, hogy az energiahatékonyságra vonatkozó, hatályban lévő minimumkövetelmények lényegesen alacsonyabb energiahatékonyságot képviselnek, mint az energiahatékonysági minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjei, a jelentésnek ki kell térnie a különbség indoklására. Amennyiben a különbség nem indokolható, a jelentést egy olyan tervvel kell kiegészíteni, amely felvázolja a különbségnek

a következő felülvizsgálatig jelentéktelen mértékűre történő csökkentése érdekében teendő megfelelő lépéseket. A hatályban lévő energiahatékonysági minimumkövetelmények lényegesen kisebb hatékonysági szintjét ebben a tekintetben a hatályban lévő energiahatékonysági minimumkövetelmények átlaga és a valamennyi felhasznált referenciaépületre és épülettípusra alkalmazott nemzeti referenciaértéknek minősülő számítási eredmény költségoptimalizált szintjeinek átlaga közötti különbségként kell kiszámolni.

(3) A tagállamok alkalmazhatják az e rendelet III. melléklete szerinti jelentéstételi mintát.

7. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) A rendeletet a hatóságok által használt épületekre vonatkozóan 2013. január 9-től, az egyéb épületekre vonatkozóan pedig 2013. július 9-től kell alkalmazni a 6. cikk (1) bekezdése kivételével, amely az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv 5.2. cikke (2) bekezdésének megfelelően 2012. június 30-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2012. január 16-án.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

Költségoptimalizálást szolgáló módszertani keret

1. REFERENCIAÉPÜLETEK MEGHATÁROZÁSA

- (1) A tagállamoknak a következő épületkategóriákra vonatkozóan kell referenciaépületeket meghatározniuk:
 1. családi házak;
 2. többlakásos épületek és társasházak;
 3. irodák.
 - (2) Az irodákon kívül a tagállamoknak egyéb, a 2010/31/EU irányelv I. melléklete (5) bekezdésének d–i) pontjaiban felsorolt, speciális energiahatékonysági követelményekkel rendelkező, nem lakáscélú épületkategóriákra vonatkozóan is referenciaépületeket kell meghatározniuk.
 - (3) Ha egy tagállam az e rendelet 6. cikke szerinti jelentésben bizonyítani tudja, hogy egy meghatározott referenciaépület több mint egy épületkategóriára is alkalmazható, csökkentheti a használt referenciaépületek számát, és ezáltal a számítások számát is. A tagállamoknak ezt az eljárást egy olyan elemzés alapján kell indokolniuk, amely kimutatja, hogy a több épületkategóriára alkalmazható referenciaépület az épületállomány szempontjából az összes lefedett kategória tekintetében reprezentatív.
 - (4) Minden egyes épületkategória esetében legalább egy referenciaépületet kell meghatározni az új épületekre, legalább kettőt pedig a meglévő, jelentős felújításra váró épületekre vonatkozóan. A referenciaépületek – méret, kor, költségstruktúra, építőanyag, használati mód, éghajlati jellemzők stb. szerinti – épület-alkategóriák alapján határozhatók meg, amelyek figyelembe veszik a nemzeti épületállomány jellemzőit. A referenciaépületeknek és azok jellemzőinek meg kell felelniük a jelenlegi vagy tervezett energiahatékonysági követelmények struktúrájának.
 - (5) A tagállamok a referenciaépületek meghatározása során figyelembe vett paraméterek a Bizottságnak történő jelentése során felhasználhatják a III. mellékletben meghatározott jelentéstételi mintát. A nemzeti épületállományra vonatkozó, a referenciaépületek meghatározásához alapul szolgáló adatokat is közölni kell a Bizottsággal a 6. cikkben említett jelentés részeként. Különösen a referenciaépületek meghatározását megalapozó jellemzők kiválasztását kell megindokolni.
 - (6) A meglévő épületekre (lakóépületekre és nem lakáscélú épületekre egyaránt) a tagállamoknak legalább egy, az épület, illetve épületegység karbantartásához szükséges általános felújításnak megfelelő intézkedést/csomagot/variánst kell alkalmazniuk (a jogi követelményeket meghaladó, további energiahatékonysági intézkedések meghozatala nélkül).
 - (7) Az új épületek (mind lakóépületek, mind nem lakáscélú épületek) esetében a teljesítendő alapkövetelmények a jelenleg alkalmazandó energiahatékonysági minimumkövetelmények.
 - (8) A tagállamoknak a költségoptimalizált szinteket a meglévő épületekbe épített épületelemek energiahatékonysági minimumkövetelményeire vonatkozóan is ki kell számítaniuk, vagy épületszintű számításokból kell azokat levezetniük. A meglévő épületekbe épített épületelemekre vonatkozó követelmények meghatározása során a költségoptimalizált követelményeknek a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venniük az adott épületelemnek a teljes referenciaépülettel és egyéb épületelemekkel való kölcsönhatását.
 - (9) A meglévő épületek esetében a tagállamoknak törekedniük kell a költségoptimalizált követelményeknek az egyes épületgépészeti rendszerek szintjén történő kiszámítására és meghatározására, vagy az épületszinten – a fűtési, hűtési, meleg vizes, légkondicionáló és szellőztető rendszerekkel (vagy ilyen rendszerek kombinációival), valamint (nem lakáscélú épületek esetében) a világítási rendszerekkel kapcsolatban – végzett számításokból való levezetésére.
2. AZ ENERGIAHATÉKONYSÁGI INTÉZKEDÉSEK, MEGÚJULÓ ENERGIAFORRÁSOKON ALAPULÓ INTÉZKEDÉSEK ÉS/VAGY AZ ILYEN INTÉZKEDÉSEKBŐL ÁLLÓ CSOMAGOK ÉS VARIÁNSOK MINDEN EGYES REFERENCIAÉPÜLETRE TÖRTÉNŐ MEGHATÁROZÁSA
- (1) A új és meglévő épületek esetében az energiahatékonysági intézkedéseket a számítás során használt összes olyan bemeneti paraméterre meg kell határozni, amely közvetlen vagy közvetett hatással van az épület energiahatékonyságára, beleértve a nagy hatékonyságú alternatív rendszereket, például a távenergia-ellátó rendszereket és a 2010/31/EU irányelv 6. cikkében felsorolt egyéb alternatívákat.
 - (2) Az intézkedéseket intézkedéscsomagokban vagy variánsokban is meg lehet határozni. Ha egyes intézkedések helyi, gazdasági vagy éghajlati vonatkozásban nem megfelelőek, ezt a tagállamoknak – e rendelet 6. cikkének megfelelően – jelenteniük kell a Bizottságnak.

- (3) A tagállamoknak megújuló energiaforrásokon alapuló intézkedéseket/csomagokat/variánsokat is meg kell határozniuk az új és meglévő épületekre vonatkozóan egyaránt. A 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 13. cikkének nemzeti alkalmazásában meghatározott kötelezettségeket az adott tagállamban alkalmazandó egy intézkedésnek/csomagnak/variánsnak kell tekinteni.
- (4) A költségoptimalizált követelmények kiszámítása érdekében meghatározott energiahatékonysági intézkedéseknek/csomagoknak/variánsoknak tartalmazniuk kell a jelenleg alkalmazandó energiahatékonysági minimumkövetelmények teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. A fentieknek szükség szerint tartalmazniuk kell a nemzeti támogatási rendszerek követelményeinek teljesítéséhez szükséges intézkedéseket/csomagokat/variánsokat is. A tagállamoknak az új és – adott esetben – a meglévő épületek vonatkozásában a közel nulla energiaigényű épületek energiahatékonysági minimumkövetelményeinek teljesítéséhez szükséges intézkedéseket/csomagokat/variánsokat is meg kell határozniuk, a 2010/31/EU irányelv 9. cikkében meghatározottak szerint.
- (5) Ha a 6. cikkben említett jelentés részeként benyújtott, korábbi költségelemzésekkel egy tagállam bizonyítani tudja, hogy bizonyos intézkedések/csomagok/variánsok közel sem költségoptimalisak, azokat ki lehet hagyni a számításból. Ugyanakkor az ilyen intézkedéseket/csomagokat/variánsokat újra meg kell vizsgálni a számítások következő felülvizsgálatakor.
- (6) A kiválasztott energiahatékonysági intézkedéseknek és megújuló energiaforrásokon alapuló intézkedéseknek, valamint csomagoknak/variánsoknak összeegyeztethetőnek kell lenniük a 305/2011/EU rendelet I. mellékletében felsorolt és a tagállamok által meghatározott, az építményekre vonatkozó alapvető követelményekkel. Összeegyeztethetőnek kell lenniük a beltéri levegőminőségről szóló CEN 15251 szabvány vagy ezzel egyenértékű nemzeti szabványok szerinti levegőminőséggel és beltéri komfortszintekkel is. Azokban az esetekben, amikor az intézkedések eltérő komfortszinteket eredményeznek, ezt a számításokban átláthatóan kell megjelölni.
3. AZ ILYEN INTÉZKEDÉSEK ÉS INTÉZKEDÉSCSOMAGOK REFERENCIAÉPÜLETEKRE TÖRTÉNŐ ALKALMAZÁSÁBÓL SZÁRMAZÓ PRIMERENERGIA-SZÜKSÉGLET KISZÁMÍTÁSA
- (1) Az energiahatékonyság a 2010/31/EU irányelv I. mellékletében meghatározott közös általános keretrendszerrel összhangban kerül kiszámításra.
- (2) A tagállamoknak az intézkedések/csomagok/variánsok energiahatékonyságát elsőként a fűtéshez és hűtéshez szükséges energia nemzeti szinten meghatározott alapterületre végzett számításaival kell kiszámítaniuk. Ezt követően a számításokat a helyiségek fűtéséhez, hűtéséhez, szellőztetéséhez, használati meleg vizes és világítási rendszerekhez szükséges szállított energia tekintetében kell elvégezni.
- (3) A helyben termelt megújuló energiát le kell vonni a primerenergia-szükségletből és a leadott energiából.
- (4) A tagállamoknak a primerenergia-felhasználást a nemzeti szinten meghatározott primerenergia-átváltási tényezők használatával kell kiszámítaniuk. Az e rendelet 6. cikkében említett jelentéstétel során a tagállamoknak jelentést kell tenniük a Bizottságnak a primerenergia-átváltási tényezőkről.
- (5) A tagállamoknak az alábbiakat kell használniuk:
- az energiahatékonyság kiszámítására vonatkozó meglévő, releváns CEN-szabványokat;
 - vagy egy azokkal egyenértékű nemzeti számítási módszert, feltéve, hogy az utóbbi megfelel a 2010/31/EU irányelv 2. cikke (4) bekezdésének és I. mellékletének.
- (6) Az energiahatékonysági eredményeket – a költségoptimum-számítás céljából – a referenciaépületek hasznos alapterületének négyzetmétereiben kell kifejezni, és azoknak a primerenergia-szükségletre kell vonatkoznuk.
4. A NETTÓ JELENÉRTÉKBEN KIFEJEZETT GLOBÁLIS KÖLTSÉG KISZÁMÍTÁSA MINDEN EGYES REFERENCIAÉPÜLETRE VONATKOZÓAN

4.1. Költségkategóriák

A tagállamoknak az alábbi, alkalmazandó költségkategóriákat kell meghatározniuk és jellemezniük:

- Kezdeti beruházási költségek.*
- Fenntartási költségek.* Ide tartoznak az épületelemek időszakos cseréjének költségei, és adott esetben az előállított energiából származó bevételek, melyeket a tagállamok figyelembe vehetnek a pénzügyi számítás során.
- Az energiaköltségeknek az általános energiaköltségeket, köztük az energiaárakat, a kapacitási díjakat és a hálózati díjakat kell tükrözniük.*
- Ártalmatlanítási költségek,* amennyiben szükséges.

A makrogazdasági szempontú számításához a tagállamok bevezetik a következő költségkategóriát:

- Üvegházhatásúgáz-kibocsátások költségei.* Ezeknek tükrözniük kell a tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett üvegházhatásúgáz-kibocsátásokból származó CO₂ számszerűsített, pénzben kifejezett és diszkontált működtetési költségeit a számítási időszakra nézve.

⁽¹⁾ HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

4.2. A költségszámítás alapelvei

- (1) Az energiaár-alakulások előrevetítése során a tagállamok használhatják az e rendelet II. mellékletében szereplő, az olaj, a gáz, a szén és a villamos energia energiaárainak alakulására vonatkozó előrejelzéseket, ezeknek az energiaforrásoknak a számítás évére vonatkozó átlagos abszolút (euróban kifejezett) energiaáraitól kezdve.

A tagállamoknak a regionális, illetve helyi viszonylatban jelentős mértékben használt egyéb energiaforrásokra, valamint – adott esetben – a csúcsterhelési tarifákra vonatkozó nemzeti energiaár-alakulási előrejelzéseket is meg kell határozniuk. A tagállamoknak jelenteniük kell a Bizottságnak az előrevetített ártrendeket és a különböző energiahordozók az épületek energiafogyasztásában fennálló aktuális megoszlását.

- (2) A költségszámítás kitérhet a nem energiaköltségekre vonatkozó jövőbeli (várt) áralakulások, az épületelemek számítási időszak alatt történő cseréje, és – adott esetben – az ártalmatlanítási költségek hatásaira is. A számítások felülvizsgálata és frissítése során az árak alakulását figyelembe kell venni, beleértve az innovációk és a technológiák alkalmazása miatt változó árakat.
- (3) Az a) és d) költségkategóriára vonatkozó költségadatoknak piacialapúaknak, továbbá hely és idő tekintetében koherenseknek kell lenniük. A költségeket valós költségekként kell kifejezni, nem beleszámítva az inflációt. A költségeket országos szinten kell értékelni.
- (4) Egy intézkedés/csomag/variáns globális költségének meghatározása során az alábbiakat nem kötelező figyelembe venni:

- a) az összes értékelt intézkedés/csomag/variáns esetében azonos költségek;
- b) az olyan épületelemekkel kapcsolatos költségek, amelyek nincsenek hatással az épület energiahatékonyságára.

Az összes egyéb költséget teljes mértékben figyelembe kell venni a globális költségek kiszámítása során.

- (5) A maradványértéket egy adott épütelelem kezdeti beruházási vagy cserekköltségének a számítási időszak végéig történő, a számítási időszak kezdetére diszkontált lineáris értékcsökkenésével kell meghatározni. Az értékcsökkenési időszakot az épület vagy épütelelem gazdasági élettartama határozza meg. Előfordulhat, hogy az épületelemek maradványértékeit az épületelemek az épület besült gazdasági élettartama végén az épületből történő eltávolításának költségeire ki kell igazítani.
- (6) Az ártalmatlanítási költségek szükség esetén diszkontálандók, és levonhatók a végső értékből. Az ártalmatlanítási költségeket először a becsült gazdasági élettartamtól a számítási időszak végéig, majd egy második lépésben a számítási időszak kezdetéig kell diszkontálni.
- (7) A számítási időszak végén a komponensek és épületelemek ártalmatlanítási költségeit (ha vannak) vagy maradványértékeit kell figyelembe venni az épület becsült gazdasági élettartamára vonatkozó végleges költségek meghatározásához.
- (8) A tagállamoknak a lakó- és középületek esetében 30 éves, a kereskedelmi, nem lakáscélú épületek esetében 20 éves számítási időszakot kell alkalmazniuk.
- (9) A tagállamoknak javasolt az épületelemek gazdasági adatairól szóló EN 15459 szabvány A mellékletének használata az adott épütelelemek becsült gazdasági élettartamának meghatározása során. Ha az épületelemek tekintetében egyéb becsült gazdasági élettartamot határoznak meg, ezeket a 6. cikkben említett jelentéssel részeként jelenteni kell a Bizottságnak. A tagállamoknak nemzeti szinten kell meghatározniuk az épületek becsült gazdasági élettartamát.

4.3. A globális költségek kiszámítása a pénzügyi számítás során

- (1) Az intézkedés/csomag/variáns globális költségének a pénzügyi szempontú számítás keretében végzett meghatározása során figyelembe veendő releváns árak a fogyasztó által fizetett árak, beleszámítva az alkalmazandó adókat az általános forgalmi adóval és az illetékekkel együtt. Lehetőleg a különböző intézkedések/csomagok/variánsok esetében rendelkezésre álló támogatásokat is figyelembe kell venni a számítás során, de a tagállamok dönthetnek ettől eltérően, amennyiben biztosítják, hogy ez esetben a számításból kizárják mind a technológiákkal kapcsolatos támogatási rendszereket, mind pedig az esetleg meglévő energiaár-támogatásokat.
- (2) Az épületekre és épületelemekre vonatkozó globális költséget a különböző költségtípusok összeadásával, majd kezdőévi értékük megállapítása érdekében a diszkontráta egy diszkontráta segítségével a fentiekre történő alkalmazásával és a diszkontált maradványérték hozzáadásával kell kiszámítani, a következőképpen:

$$C_g(\tau) = C_I + \sum_j \left[\sum_{i=1}^{\tau} (C_{a,i}(j) \times R_d(i)) - V_{f,\tau}(j) \right]$$

ahol:

τ a számítási időszak

$C_g(\tau)$ a számítási időszak alatti globális költség (a τ_0 kezdőévre vonatkozóan)

- C_1 a j intézkedés vagy intézkedéssorozat kezdeti beruházási költségei
- $C_{a,i}(j)$ a j intézkedés vagy intézkedéssorozat éves költsége az i évben
- $V_{f,\tau}(j)$ a j intézkedés vagy intézkedéssorozat maradványértéke a számítási időszak végén (a τ_0 kezdőévre diszkontálva)
- $R_d(i)$ az i évre vonatkozó diszkontfaktor, amely az r diszkontrátán alapul és a következőképpen kell kiszámítani:

$$R_d(p) = \left(\frac{1}{1+r/100} \right)^p$$

ahol p a kezdeti időszak óta eltelt évek száma, r pedig a valós diszkontráta.

- (3) A tagállamoknak meg kell határozniuk a pénzügyi számításokban alkalmazott diszkontrátát, miután érzékenységi elemzést készítettek legalább két ráta tekintetében.

4.4. A globális költségek kiszámítása a makrogazdasági számítás során

- (1) Az egy intézkedés/csomag/variáns globális költségének a makrogazdasági szempontú számítás keretében végzett meghatározása során figyelembe veendő releváns árak az alkalmazandó adókat, az általános forgalmi adót, az illetékeket és a támogatásokat nem tartalmazó árak.
- (2) Az intézkedés/csomag/variáns globális költségének makrogazdasági szempontú meghatározása során a 4.1. pont szerinti költségkategóriákon kívül be kell vonni a számításba az üvegházhatásúgáz-kibocsátások költségeit is, ezért a kiigazított globális költség-számítási módszertan a következő lesz:

$$C_g(\tau) = C_1 + \sum_j \left[\sum_{i=1}^{\tau} (C_{a,i}(j)R_d(i) + C_{c,i}(j)) - V_{f,\tau}(j) \right]$$

ahol:

$C_{c,i}(j)$ a j intézkedés vagy intézkedéssorozat i évre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási költségei

- (3) A tagállamok oly módon számolják ki az intézkedés/csomag/variáns összesített szén-dioxid-kibocsátási költségeit a számítási időszakokra nézve, hogy az éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás összegét megszorozzák a szén-dioxid-egyenértékben kifejezett üvegházhatásúgáz-kibocsátás évenként meghatározott egységeinek tonnánkénti becsült árával, és ehhez – összhangban az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben alkalmazott árak jelenlegi bizottsági előrejelzéseivel – minimális alsó határként elsőként 2025-ig legalább 20 EUR/tonna szén-dioxid-egyenértéket, 2030-ig 35 EUR/tonna szén-dioxid-egyenértéket, 2030 után pedig 50 EUR/tonna szén-dioxid-egyenértéket alkalmaznak (a 2008. év EUR-ban kifejezett, valós és állandó árain számolva, melyeket hozzá kell igazítani a számítási adatokhoz és a választott módszertanhoz). A költségoptimum-számítások felülvizsgálata során mindenkor az aktualizált foratókönyveket kell figyelembe venni.
- (4) A tagállamoknak meg kell határozniuk a makrogazdasági számításban alkalmazott diszkontrátát, miután érzékenységi elemzést készítettek legalább két ráta tekintetében, amelyek közül az egyiknek reálértéken kifejezve 3 %-osnak kell lennie.
5. A BEMENETI KÖLTSÉGADATOKRA, TÖBBEK KÖZÖTT AZ ENERGIAÁRAKRA VONATKOZÓ ÉRZÉKENYSÉGI ELEMZÉS KÉSZÍTÉSE

Az érzékenységi elemzés célja a költségoptimum-számítások legfontosabb paramétereinek meghatározása. A tagállamok érzékenységi elemzést készítenek a diszkontrátákról legalább két – reálértéken kifejezett – diszkontráta alkalmazásával a makrogazdasági számítás esetében, illetve két ráta alkalmazásával a pénzügyi számítás esetében. A makrogazdasági számításához készített érzékenységi elemzésnél alkalmazott diszkontráták közül az egyiknek reálértéken kifejezve 3 %-osnak kell lennie. A tagállamok érzékenységi elemzést készítenek az energiaár-alakulás foratókönyveiről valamennyi olyan energiahordozó vonatkozásában, amelyet az adott tagállamban az épületek esetében jelentős mértékben alkalmaznak. Ajánlott az érzékenységi elemzés egyéb kulcsfontosságú bemeneti adatokra történő kiterjesztése.

6. A KÖLTSÉGOPTIMALIZÁLT ENERGIAHATÉKONYSÁGI SZINT LEVEZETÉSE AZ EGYES REFERENCIAÉPÜLETEKRE

- (1) A tagállamoknak minden referenciaépület esetében össze kell hasonlítaniuk a különböző energiahatékonysági intézkedésekre és a megújuló energiaforrásokon alapuló intézkedésekre, valamint az ilyen intézkedések csomagjaira/variánsaira vonatkozó számítások globális költség-eredményeit.
- (2) Azokban az esetekben, amikor a költségoptimum-számítások eredménye ugyanazt a globális költséget mutatja különböző energiahatékonysági szintek esetében, a tagállamok számára javasolt, hogy az alacsonyabb primerenergia-felhasználást eredményező követelményeket alkalmazzák a meglévő energiahatékonysági minimumkövetelményekkel történő összehasonlítás alapjaként.

- (3) Amint meghozták az arról szóló döntést, hogy a makrogazdasági vagy a pénzügyi számítás eredménye legyen-e a nemzeti referenciaérték, az összes alkalmazott referenciaépületre vonatkozó, kiszámított költségoptimalizált energiahatékonysági szintek átlagát ki kell számítani az ugyanazokra a referenciaépületekre vonatkozó meglévő energiahatékonysági követelmények átlagával történő összehasonlítás céljából. Ez lehetővé teszi a meglévő energiahatékonysági követelmények és a kiszámított költségoptimalizált szintek közötti eltérés kiszámítását.
-

II. MELLÉKLET

A becsült hosszú távú energiaár-alakulásokra vonatkozó információk

Számításaik során a tagállamok figyelembe vehetik a tüzelőanyagok és a villamos energia árára vonatkozó, az Európai Bizottság által kétévente frissített ártrendeket. Ezek a frissítések elérhetőek a következő weboldalon: http://ec.europa.eu/energy/observatory/trends_2030/index_en.htm

Amíg nem állnak rendelkezésre hosszabb távú előrejelzések, ezekből a trendekből lehet következtetéseket levonni a 2030 utáni időszakra.

A becsült hosszú távú szén-dioxid-áralakulásokra vonatkozó információk

A tagállamok a makrogazdasági számítás során kötelesek minimális alsó határként az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszerben alkalmazott áraknak a Bizottság 2050-ig szóló referencia-forgatókönyve szerinti előrejelzését használni, amely feltételezi a meglévő jogszabályok betartását, a szén-dioxid-mentesítést azonban nem (a lenti táblázat első sora). Az előrejelzésekben jelenleg feltételezett ár 2025-ig 20 EUR/tonna szén-dioxid-egyenérték, 2030-ig 35 EUR/tonna szén-dioxid-egyenérték, 2030 után pedig 50 EUR/tonna szén-dioxid-egyenérték a 2008. év EUR-ban kifejezett, valós és állandó árain számolva, melyeket hozzá kell igazítani a számítási adatokhoz és a választott módszertanhoz (lásd a lenti táblázatot). A szén-dioxidra vonatkozó árak aktualizált bizottsági forgatókönyveit mindenkor figyelembe kell venni a költségoptimum-számítások felülvizsgálata során.

Szén-dioxid-áralakulás	2020	2025	2030	2035	2040	2045	2050
Referencia-forgatókönyv (nem egységes fellépés, fosszilis tüzelőanyagok referenciaárakon)	16,5	20	36	50	52	51	50
Hatékony technológia (globális fellépés, fosszilis tüzelőanyagok alacsony árakon)	25	38	60	64	78	115	190
Hatékony technológia (nem egységes fellépés, fosszilis tüzelőanyagok referenciaárakon)	25	34	51	53	64	92	147

Forrás: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=SEC:2011:0288:FIN:EN:PDF> 7. melléklet 10. pont.

III. MELLÉKLET

Jelentéstételi minta, amelyet a tagállamok felhasználhatnak a 2010/31/EU irányelv 5. cikkének (2) bekezdése és az e rendelet 6. cikke szerinti, a Bizottságnak tett jelentéstétel során

1. REFERENCIAÉPÜLETEK

- 1.1. Az 1. táblázat (meglévő épületek) és a 2. táblázat (új épületek) felhasználásával készítsen jelentést a referencia-épületekről minden épületkategóriára, valamint arra vonatkozóan, hogy ezek milyen módon reprezentálják az épületállományt. Kiegészítő információk melléklet formájában csatolhatók.
- 1.2. Határozza meg az országában használt referencia-alapterületet és annak számítási módját.
- 1.3. Sorolja fel az egyes (új és meglévő) referenciaépületek meghatározása során alkalmazott kiválasztási kritériumokat: pl. használat módján, koron, geometrián, éghajlati jellemzőkön, költségstruktúrán, építőanyagban stb. alapuló statisztikai elemzés többek között a beltéri és kültéri klimatikus viszonyok, valamint a földrajzi elhelyezkedés megjelölésével.
- 1.4. Tüntesse fel a referenciaépület jellegét (mintaépület, virtuális épület stb.).
- 1.5. Adja meg, mely adatkészlet vonatkozik a nemzeti épületállományra.

1. táblázat

Meglévő épületekre vonatkozó referenciaépületek (jelentős felújítás)

Meglévő épületek	Épületgeometria ⁽¹⁾	A külső térelhatárolókon lévő ablakfelületek és a nap által nem ért ablakok megoszlása	Alapterület (m ²) az építési szabályzat szerint	Az épület leírása ⁽²⁾	Az átlagos épülettechnológia leírása ⁽³⁾	Átlagos energiahatékonyság kWh/m ² , a (a beruházás előtt)	Komponenszintű követelmények (jellemző érték)
1. Családi házak és azok alkategóriái							
1. alkategória							
2. alkategória Stb.							
2. Többlakásos épületek és társasházak, valamint azok alkategóriái							
3. Irodák és azok alkategóriái							
4. Egyéb, nem lakáscélú épületkategóriák							

⁽¹⁾ S/V-arány (a felszín térfogathoz viszonyított aránya), fekvés, É/NY/D/K homlokzat területe.

⁽²⁾ Építőanyag, jellemző légzáróság (minőségi), használati mód (adott esetben), kor (adott esetben).

⁽³⁾ Épületgépészeti rendszerek, épületelemek U értékei, ablakok – terület, U érték, g érték, árnyékolás, passzív rendszerek stb.

2. táblázat

Új épületekre vonatkozó referenciaépületek

Új épületek	Épületgeometria (!)	A külső térelhatárolókon lévő ablakfelületek és a nap által nem ért ablakok megoszlása	Alapterület (m ²) az építési szabályzat szerint	Jellemző energiahatékonyság kWh/m ² , a	Komponensszintű követelmények
1. Családi házak és azok alkategóriái					
1. kategória					
2. kategória Stb.					
2. Többlakásos épületek és társasházak, valamint azok alkategóriái					
3. Irodák és azok alkategóriái					
4. Egyéb, nem lakáscélú épületkategorikák					

(!) S/N, az É/NY/D/K homlokzat területe. Megjegyzés: Az épület tájolása már önmagában energiahatékonysági intézkedés lehet az új épületek esetében.

3. táblázat

Jelentéstételi alaptáblázat mintája az energiahatékonysággal kapcsolatos adatokhoz

		Mennyiség	Egység	Leírás
Számítás	Módszer és eszköz(ök)			Az alkalmazott számítási módszer rövid leírása (pl. az EN ISO 13790 szabványra való hivatkozással) és az alkalmazott számítási eszközzel/eszközökkel kapcsolatos megjegyzések.
	Primerenergia-átváltási tényezők			A számításhoz használt leadott-/primerenergia-átváltási tényezők értékei (energiahordozónként).
Éghajlati viszonyok	Elhelyezkedés			A város neve a szélességi és hosszúsági fokok megjelölésével.
	Fűtési foknapok		FFN	Az EN ISO 15927-6 szabvány szerint értékelendő, a számítási időszak meghatározásával.
	Hűtési foknapok		HFN	
	Éghajlati adatkészlet forrása			A számításhoz használt éghajlati adatkészletre vonatkozó hivatkozások.
	Terület leírása			Pl. vidéki, külvárosi, városi terület. Fejtse ki, hogy figyelembe vették-e a közeli épületeket.
Épületgeometria	Hossz × szélesség × magasság		m × m × m	A fűtött/kondicionált levegőtér fogattal függ össze (EN 13790), ahol a „hossz” a déli fekvésű homlokzat horizontális mérete.

		Mennyiség	Egység	Leírás		
Emeletek száma			—			
S/V-arány (felszín-térfogat arány)			m ² /m ³			
Ablakfelület aránya a külső térelhatárolók teljes területén	Dél		%			
	Kelet		%			
	Észak		%			
	Nyugat		%			
Fekvés			°	A déli homlokzat azimut-szöge (a „déli” fekvésű homlokzat déli iránytól való eltérése).		
Belső nyereségek	Épülethasználat			A 2010/31/EU irányelv I. mellékletében javasolt épületkategoróriák szerint.		
	Használatból származó átlagos hőnyereség			W/m ²		
	Világítási rendszer meghatározott elektromos teljesítménye			W/m ²	A kondicionált helyiségek teljes világítási rendszerének összes elektromos teljesítménye (összes lámpa + a világítási rendszer vezérlőberendezése).	
	Elektromos berendezések meghatározott elektromos teljesítménye			W/m ²		
Épületelemek	Falak átlagos U értéke			W/m ² K	Az összes fal súlyozott U értéke: $U_{fal} = (U_{fal_1} \cdot A_{fal_1} + U_{fal_2} \cdot A_{fal_2} + \dots + U_{fal_n} \cdot A_{fal_n}) / (A_{fal_1} + A_{fal_2} + \dots + A_{fal_n})$; itt: U_{fal_i} = az i típusú fal U értéke; A_{fal_i} = az i típusú fal összes felülete	
	Tető átlagos U értéke			W/m ² K	A falakhoz hasonlóan.	
	Pince átlagos U értéke			W/m ² K	A falakhoz hasonlóan.	
	Ablakok átlagos U értéke			W/m ² K	A falakhoz hasonlóan; figyelembe kell venni a keret és a térelválasztók miatt kialakult hőhidat (az EN ISO 10077-1 szerint).	
	Hőhidak	Teljes hossz			m	
		Átlagos lineáris hőátteresztő képesség			W/mK	
	Területegységenkénti hőkapacitás	Külső falak			J/m ² K	Az EN ISO 13786 szabvány szerint értékelendő.
		Belső falak			J/m ² K	
		Födémlemezek			J/m ² K	
	Árnyékoló rendszerek típusa				Pl. árnyékoló, redőny, függöny stb.	
	Átlagos g érték:	Üvegezés			—	Az üvegezés teljes napenergia-áteresztő képessége (az üvegezésre merőleges sugárzásra vonatkozóan), itt: súlyozott érték a különböző ablakok területétől függően (az EN 410 szerint értékelendő).
		Üvegezés + árnyékolás			—	Az üvegezés és a külső napvédő eszköz teljes napenergia-áteresztő képessége, az EN 13363-1/-2 szabvány szerint értékelendő.
	Beszivárgási arány (levegőcsere/óra)				1/h	50 Pa benti/kinti nyomáskülönbségre számítva.

		Mennyiség	Egység	Leírás		
Épületrendszerek	Szellőztetőrendszer	Levegőcsere/óra		1/h		
		Hővisszanyerési hatékonyság		%		
	Fűtőrendszer hatékonysága	Előállítás		%	Az alábbiak szerint értékelendő: EN 15316-1, EN 15316-2-1, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2, EN 15232 EN 14825, EN 14511.	
		Elosztás		%		
		Kibocsátás		%		
		Szabályozás		%		
	Hűtőrendszer hatékonysága	Előállítás		%	Az alábbiak szerint értékelendő: EN 14825, EN 15243, EN 14511, EN 15232.	
		Elosztás		%		
		Kibocsátás		%		
		Szabályozás		%		
	Használatimeg-víz-rendszer hatékonysága	Előállítás		%	Az alábbiak szerint értékelendő: EN 15316-3-2, EN 15316-3-3.	
		Elosztás		%		
	Épületi alapértékek és sémák	Hőmérsékleti alapérték	Tél		°C	Beltéri működési hőmérséklet.
Nyár				°C		
Páratartalom-alapérték		Tél		%	Beltéri relatív páratartalom, adott esetben: „A páratartalom csak kis mértékben befolyásolja az ülő tevékenységekre használt helyiségekben tapasztalt hőérzetet és levegőminőséget” (EN 15251).	
		Nyár		%		
Működési sémák és vezérlők		Használat			Írjon megjegyzéseket vagy hivatkozásokat a számításához használt sémákkal kapcsolatban (EN vagy nemzeti szabványok stb.)	
		Világítás				
		Berendezések				
		Szellőztetés				
		Fűtőrendszer				
		Hűtőrendszer				
Épület energia-szükséglete/-fogyasztása	Megvalósított fő passzív stratégiák (hő)energia-hozzájárulása	1) ...		kWh/a	Pl. napenergiával működő üvegház, természetes szellőztetés, természetes világítás stb.	
		2) ...		kWh/a		
		3) ...		kWh/a		
	Fűtéshez szükséges energia				kWh/a	A kívánt hőmérsékleti viszonyok egy adott időszakban történő fenntartása céljából egy kondicionált térbe továbbított, vagy onnan elvont hő.
	Hűtéshez szükséges energia				kWh/a	
	Használati meleg vízhez szükséges energia				kWh/a	A használati meleg víz szükséges mennyisége hőmérsékletének a hideg hálózati hőmérséklettről a átadási pontban az előre meghatározott átadási hőmérsékletre történő növelése céljából leadott hő.
	Egyebekhez (párásításhoz, páratlanításhoz) szükséges energia				kWh/a	Egy kondicionált helyiségbe egy épületgépészeti rendszer által a helyiség meghatározott minimális vagy maximális páratartalmának fenntartása céljából továbbított, illetve onnan kivont, a vízpárában lévő látens hő (adott esetben).

		Mennyiség	Egység	Leírás	
	Szellőztetéshez felhasznált energia		kWh/a	A szellőztető rendszerbe a levegő szállítása és hőviszszanyerés céljából bevitt villamos energia (nem tartozik ide a levegő előfűtésére szolgáló energiabevitel), valamint a párasító rendszerekbe a párasítási szükséglet kielégítése céljából bevitt energia.	
	Belső világításhoz felhasznált energia		kWh/a	A világítási rendszerbe és egyéb berendezésekbe/rendszerekbe történő villamosenergia-bevitel.	
	Egyebekhez (berendezésekhez, külső világításhoz, kiegészítő rendszerekhez stb.) felhasznált energia		kWh/a		
Energiafejlesztés az épület területén	Megújuló energiaforrásokból származó hőenergia (pl. naphőkollektorok)		kWh/a	Megújuló forrásokból (hasznosításuk során nem kimerülő források, például napenergia, szélenergia, vízenergia, újrahasznosított biomassza), vagy kapcsolt energia-termelésből származó energia.	
	Az épületben generált és helyben felhasznált villamos energia		kWh/a		
	Az épületben generált és a piacra exportált villamos energia		kWh/a		
Energiafogyasztás	Leadott energia	Villamos energia		kWh/a	Az energiahordozónként kifejezett, a rendszer határain keresztül az épületgépészeti rendszernek a figyelembe vett használat (fűtés, hűtés, szellőztetés, használati meleg víz, világítás, berendezések stb.) kielégítése céljából szolgáltatott energia.
		Fosszilis tüzelőanyag		kWh/a	
		Egyéb (biomassza, távfűtés/-hűtés stb.)		kWh/a	
	Primerenergia			kWh/a	Energia, amely nem esett át semminemű átalakításon vagy feldolgozási eljáráson.

2. VARIÁNSOK/INTÉZKEDÉSEK/CSOMAGOK KIVÁLASZTÁSA

- 2.1. Táblázat formájában ismertesse a költségoptimum-számítások céljából kiválasztott és alkalmazott variánsok/intézkedések/csomagok jellemzőit. A legelterjedtebb technológiákkal és megoldásokkal kezdje, majd folytassa az innovatívabbakkal. Ha a korábbi számítások azt bizonyítják, hogy az intézkedések távol állnak a költségoptimális szinttől, nem kell táblázatot kitölteni, de ezt külön jelenteni kell a Bizottságnak. Az alábbi minta felhasználható, de vegye figyelembe, hogy a felsorolt példák csupán illusztratív jellegűek.

4. táblázat

Illusztratív jellegű táblázat a kiválasztott variánsok/intézkedések felsorolásához

Minden számításnak ugyanarra a komfortszintre kell vonatkoznia. Forma szerint minden variánsnak/csomagnak/intézkedésnek a megfelelő komfortot kell biztosítania. Amennyiben eltérő komfortszinteket vesznek figyelembe, az összehasonlítás alapja elveszik.

Intézkedés	Referenciaeset	1. variáns	2. variáns	Stb.
Tetőszigetelés				
Falshigetelés				
Ablakok	5,7 W/m ² K (leírás)	2,7 W/m ² K (leírás)	1,9 W/m ² K (leírás)	
Ablakfelület aránya a külső térelhatárolók teljes területén				

Referenciaépület

Intézkedés/ csomag/ variáns (a 4. táblázat szerint)	Energiaszükséglet		Energiahasználat					Források szerint meghatá- rozott leadott energia	Primerener- gia-szükséglet (kWh/m ² , a)	Primerenergi- ában történő energiacsök- kentés a refe- renciaépülethez képest
	Fűtés	Hűtés	Fűtés	Hűtés	Szellőztetés	Használati meleg víz	Világítás			

Töltsön ki egy-egy táblázatot referenciaépületenként.

Reporting can be limited to the most important measures/packages but it should be indicated how many calculations have been carried out in total. Ha a korábbi számítások azt bizonyítják, hogy az intézkedések távol állnak a költségoptimális szinttől, nem kell táblázatot kitölteni, de ezt külön jelteni kell a Bizottságnak.

3.2.2. Foglalja össze külön táblázatban az országban használt primerenergia-átváltási tényezőket.

3.2.3. Adja meg külön táblázatban az energiahordozónként leadott energiát.

4. GLOBÁLIS KÖLTSÉG KISZÁMÍTÁSA

4.1. Számítsa ki a globális költséget minden variánsra/csomagra/intézkedésre vonatkozóan az alábbi – alacsony, közepes vagy magas energiaár-ra vonatkozó forgatókönyvvel kapcsolatos – táblázatok felhasználásával. A referenciaépületre számított költségnek 100 %-nak kell lennie.

4.2. Adja meg az alkalmazott energiaár-alakulás forrását.

4.3. Adja meg a pénzügyi és makrogazdasági számításához alkalmazott diszkontrátát, valamint azon vonatkozó érzékenységi elemzés eredményét, amelyet legalább két kamatláb tekintetében készítettek.

6. táblázat

Kimeneti adatok és a globális költség kiszámítása

Töltse ki a táblázatot minden egyes referenciaépületre vonatkozóan egyszer a makrogazdasági, és egyszer a pénzügyi számításához kapcsolódóan. A költségadatokat adja meg a megfelelő nemzeti pénznemben.

Variáns/cso- mag/inté- kedés az 5. táblázat szerint	Kezdeti beruházási költség (a kezdőévre vonatkozó- an)	Éves fenntartási költség		Számítási időszak ⁽¹⁾ 20, ill. 30 év	Üvegházha- tásúgáz- kibocsátás költsége (csak a makrogazda- sági számí- táshoz kapcsolódó- an)	Maradvány- érték	Diszkontráta (a makro- gazdasági és a pénzügyi számítás esetében eltérő ráták)	Becsült gazdasági élettartam	Ártalmatlanítási költség (ha szük- séges)	Kiszámított globális költség
		Éves karbantartási költség	Működtetési költség							

⁽¹⁾ A lakó- és középületek esetében 30 éves, a kereskedelmi, nem lakáscélú épületek esetében legalább 20 éves számítási időszakot kell figyelembe venni.

⁽²⁾ A (várható) jövőbeli áralakulások hatásait figyelembe kell venni, ha azok a komponensek számítási időszak során történő cseréjére vonatkoznak.

4.4. Adja meg a globális költség kiszámítása során használt bemeneti paramétereket (pl. munkaköltség, a technológia költsége stb.)

4.5. Végezze el az érzékenységi elemzés számítását a fő költségekre és az energiaköltségekre vonatkozóan, valamint a makrogazdasági és pénzügyi számításban alkalmazott diszkontráta tekintetében. A költségek minden fajtájához használjon a fenti

4.6. táblázathoz hasonló, külön táblázatot. A makrogazdasági számításához adja meg az üvegházhatásúgáz-kibocsátási költség feltételezett összegét.

5. A REFERENCIAÉPÜLETEKRE VONATKOZÓ KÖLTSÉGOPTIMALIZÁLT SZINT
- 5.1. Tüntesse fel a primerenergiában (kWh/m²/év, vagy – amennyiben rendszerszintű megközelítést alkalmaznak – a releváns egységben pl. U-értékben) kifejezett, gazdaságilag optimális, a referenciaépületekkel kapcsolatos energiahatékonysági szintet minden esetre vonatkozóan, megadva azt is, hogy makrogazdasági vagy pénzügyi szempontú számításra alapuló költségoptimalizált szintről van-e szó.
6. ÖSSZEHASONLÍTÁS
- 6.1. Amennyiben az eltérés jelentős, jelölje a különbséget indokoló okot és – amennyiben a különbség nem (teljes mértékben) igazolható – jelöljön meg egy, a különbség csökkentésére irányuló, megfelelő lépésekből álló tervet.

7. táblázat

Összehasonlító táblázat az új és meglévő épületekhez

Referenciaépület	Költséghatékony tartomány/szint (-tól -ig) kWh/m ² , a (komponensszintű megközelítés esetében a releváns egységben)	A referenciaépületekre vonatkozó jelenlegi követel- mények kWh/m ² , a	Különbség

A különbség indokolása:

A nem indokolható különbség csökkentésére irányuló terv:

A BIZOTTSÁG 245/2012/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2012. március 20.)

az 1187/2009/EK rendeletnek a Dominikai Köztársaságba irányuló tej- és tejtermékkivitel tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾ és különösen annak 170. cikkére és 171. cikke (1) bekezdésére, összefüggésben 4. cikkével,

mivel:

- (1) A teje és tejtermékekre vonatkozó kiviteli engedélyek és export-visszatérítések tekintetében az 1234/2007/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó különleges részletes szabályok megállapításáról szóló, 2009. november 27-i 1187/2009/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ 27. cikke értelmében a Dominikai Köztársaság által a tejporra vonatkozóan megnyitott kiviteli vámkontingens keretében elsőbbséget kell biztosítani az export-visszatérítési nomenklatúra bizonyos termékkódjai alá tartozó termékek számára. E korlátozás bevezetésére annak érdekében került sor, hogy elkerülhető legyen az engedélyek iránti kérelmek túl nagy számban történő benyújtása, ami a piac szétaprózódásához vezethetne és azzal a kockázattal járhatna, hogy az uniós exportőrök veszítenek piaci részesedésükből.
- (2) A 2011/2012. kontingensév tekintetében – első alkalommal – a kérelmek a kontingens keretében rendelkezésre álló mennyiségeknél kisebb mennyiségekre vonatkoztak. A fennmaradó mennyiségeket célszerű szétosztani azon kérelmezők között, akiket érdekel az a lehetőség, hogy a kérelmezettnél nagyobb mennyiségben részesüljenek, feltéve, hogy a biztosíték összege is megfelelő mértékben megemelkedik.
- (3) Annak érdekében, hogy a kontingens kihasználtsága a következő években a lehető legnagyobb mértékű legyen, az engedélykérelmek alkalmazási körét indokolt kiterjeszteni az egyrészt a Cariforum-államok, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között létrejött gazdasági partnerségi megállapodásban ⁽³⁾ – amelynek aláírása és ideiglenes alkalmazása a 2008/805/EK tanácsi határozatban ⁽⁴⁾ került jóváhagyásra – előírt vámkontingens alá tartozó valamennyi termékre. Ezenkívül indokolt úgy rendelkezni, hogy a kiviteli engedélyek érvényessége tekintetében az 1187/2009/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében előírt eltérés ne korlátozódjon az említett rendelet I. mellékletének azonos termékkategóriájába tartozó termékekre, hanem terjedjen ki a vámkontingens alá tartozó valamennyi termékre.
- (4) Tekintve, hogy az export-visszatérítések rögzített mértéke 2008 óta 0, a kiviteli engedély iránti kérelmekben és az engedélyekben a visszatérítési nomenklatúrában szereplő

termékkódok helyett célszerű a Kombinált Nomenklatúra szerinti kódokat feltüntetni. A vonatkozó rendelkezéseket ennek megfelelően ki kell igazítani.

- (5) A kontingens megfelelő módon történő kezeléséhez szükséges, hogy a Bizottság augusztus 31. előtt értesítést kapjon a kiadott engedélyekben szereplő mennyiségről. Ezzel szemben a kiosztott mennyiségekre vonatkozó értesítés felesleges és megszüntethető.
- (6) Az 1187/2009/EK rendelet 28. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében a kiviteli engedély iránti kérelmek csak akkor fogadhatók el, ha a kérelmező a 9. cikknek megfelelő biztosítékot helyez letétbe. Következésképpen a szóban forgó rendelet 9. cikkére vonatkozóan ugyanazon rendelet 33. cikkének (1) bekezdésében rögzített kivétel nem egyeztethető össze az előbbi rendelkezéssel.
- (7) Az 1187/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (8) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1187/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 27. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Engedélykérelem nyújtható be a 0402 10, a 0402 21 és a 0402 29 KN-kód alá tartozó valamennyi termékre.”

2. A 28. cikk (3) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ahhoz, hogy az egyes kérelmek elfogadhatóak legyenek, a Kombinált Nomenklatúra szerinti termékkódonként csak egy kiviteli engedély iránt nyújthatók be, és valamennyi kérelmet ugyanabban az időpontban, egyetlen tagállam illetékes hatóságához kell benyújtani.”

3. A 31. cikk a következőképpen módosul:

- a) Az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok legkésőbb az engedélykérelmek benyújtási időszakának végét követő ötödik munkanapon értesítik a Bizottságot a kontingens mindkét részét, valamint a Kombinált Nomenklatúra valamennyi termékkódját illetően az engedélykérelmekben szereplő mennyiségekről vagy adott esetben arról, hogy nem nyújtottak be kérelmet.”

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 318., 2009.12.4., 1. o.

⁽³⁾ HL L 289., 2008.10.30., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 289., 2008.10.30., 1. o.

- b) A (2) bekezdés harmadik és negyedik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az elosztási együttható alkalmazása kérelmezőnként 20 tonnánál kisebb mennyiséget eredményez, a kérelmezők visszavonhatják kérelmeiket. Ilyen esetekben a kérelmezők a Bizottság határozatának kihirdetését követő három munkanapon belül értesítik az illetékes hatóságot. A biztosítékot azonnal fel kell oldani. Az illetékes hatóság a határozat kihirdetését követő nyolc munkanapon belül értesíti a Bizottságot a Kombinált Nomenklátúra termékkódjai szerinti bontásban azon mennyiségekről, amelyekre vonatkozóan a kérelmeket visszavonták és a biztosíték feloldásra került.

Amennyiben az engedélykérelmeket a 28. cikk (1) bekezdésében említett kontingenseket meg nem haladó mennyiségre nyújtották be, a Bizottság a kérelmezett mennyiségek arányában, elosztási együttható megállapításával elosztja a fennmaradó mennyiséget. Az együttható alkalmazásával kapott összeget lefelé kell kerekíteni a legközelebbi egész kilogrammra. A gazdasági szereplők az elosztási együttható közzétételétől számított egy héten belül tájékoztatják az illetékes hatóságot az általuk elfogadott kiegészítő mennyiségről. A letétbe helyezett biztosíték összegét ennek megfelelően növelik.”

4. A 32. cikk a következőképpen módosul:

- a) Az (1) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok legkésőbb február végéig értesítik a Bizottságot a 28. cikk (1) bekezdésében említett kontingens

mindkét részét illetően a Kombinált Nomenklátúra termékkódjai szerinti bontásban azon mennyiségekről, amelyekre kiviteli engedélyt adtak ki.”

- b) A (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 6. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában a kiviteli engedély a 27. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében említett kódok alá tartozó valamennyi termékre is érvényes.”

- c) Az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok legkésőbb minden év augusztus 31-ig értesítik a Bizottságot a 28. cikk (1) bekezdésében említett kontingens mindkét részét illetően, az ugyanazon bekezdésben említett előző tizenkét hónapos időszak tekintetében a Kombinált Nomenklátúra termékkódjai szerinti bontásban a következőkről:

- azon mennyiség, amelyre vonatkozóan nem adtak ki engedélyt vagy az engedélyt visszavonták,
- az exportált mennyiség.”

5. A 33. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 7. és a 10. cikk kivételével a II. fejezet alkalmazandó.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet a 2012/2013. kontingensévtől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2012. március 20-án.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

A BIZOTTSÁG 246/2012/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2012. március 20.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾,tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾, és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő

termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.

- (2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2012. március 20-án.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	IL	139,1
	JO	64,0
	MA	49,0
	TN	98,4
	TR	98,3
	ZZ	89,8
0707 00 05	JO	183,3
	TR	157,2
	ZZ	170,3
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	60,5
	TR	129,2
	ZZ	138,3
0805 10 20	EG	51,8
	IL	76,4
	MA	51,2
	TN	57,9
	TR	68,9
	ZZ	61,2
0805 50 10	EG	43,8
	TR	53,3
	ZZ	48,6
0808 10 80	AR	89,5
	BR	82,5
	CA	125,0
	CL	101,6
	CN	103,4
	MK	31,8
	US	164,1
	UY	74,9
	ZA	119,9
	ZZ	99,2
0808 30 90	AR	94,3
	CL	124,6
	CN	63,0
	ZA	91,6
	ZZ	93,4

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 247/2012/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2012. március 20.)****a 620/2009/EK rendelettel szabályozott, a kiváló minőségű marhahúsra vonatkozó vámkontingens keretében 2012. március első hét napján benyújtott kérelmekre vonatkozó behozatali engedélyek kibocsátásáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾,tekintettel az importengedélyek rendszere alá tartozó mezőgazdasági termékek behozatali vámkontingenseinek kezelésére vonatkozó közös szabályok megállapításáról szóló, 2006. augusztus 31-i 1301/2006/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 7. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) A kiváló minőségű marhahúsra vonatkozó behozatali vámkontingens kezeléséről szóló, 2009. július 13-i 620/2009/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ meghatározza a behozatali engedélyek iránti kérelmek benyújtására és az engedélyek kiállítására vonatkozó részletes szabályokat.

- (2) Az 1301/2006/EK rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében, amennyiben az engedélykérelmekben foglalt mennyiségek meghaladják a kontingensidőszakban rendelkezésre álló mennyiségeket, akkor a Bizottság az engedélykérelemben foglalt mennyiségekre vonatkozó elosztási együtthatót állapít meg. A 620/2009/EK rendelet 3. cikke értelmében 2012. március 1. és 7. között benyújtott behozataliengedély-kérelmekben szereplő mennyiségek meghaladják a rendelkezésre álló mennyiségeket. Ezért helyénvaló odaítélési együttható rögzítésével meghatározni, hogy a behozatali engedélyek milyen mennyiségekre bocsáthatók ki,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 09.4449 tételszámú vámkontingens keretében, a 620/2009/EK rendelet 3. cikkével összhangban 2012. március 1. és 7. között benyújtott behozatali engedély iránti kérelmekre 0,385109 %-os odaítélési együtthatót kell alkalmazni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2012. március 20-án.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 238., 2006.9.1., 13. o.

⁽³⁾ HL L 182., 2009.7.15., 25. o.

A BIZOTTSÁG 248/2012/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2012. március 20.)****a bizonyos vámkontingensek szerinti cukorágazati termékekre vonatkozó behozatali engedélyek iránti kérelmek benyújtása felfüggesztésének visszavonásáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾,tekintettel a cukorágazatra vonatkozó egyes közösségi vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről szóló, 2009. szeptember 25-i 891/2009/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 09.4318 tételszámra vonatkozó behozatali engedélyek iránti kérelmek benyújtását a bizonyos vámkontingensek szerinti cukorágazati termékekre vonatkozó behozatali

engedélyek iránti kérelmek benyújtásának felfüggesztéséről szóló, 2012. január 18-i 41/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelettel ⁽³⁾ a 891/2009/EK rendelettel összhangban 2012. január 19-i hatállyal felfüggesztette.

- (2) A fel nem használt és/vagy csupán részben felhasznált engedélyekre vonatkozó értesítések alapján az említett tételszám vonatkozásában ismét rendelkezésre állnak bizonyos mennyiségek. Ezért helyénvaló visszavonni a kérelmek benyújtásának felfüggesztését,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 09.4318 tételszámra vonatkozó behozatali engedélyek iránti kérelmek benyújtásának a 41/2012/EU végrehajtási rendeletben előírt, 2012. január 19-től hatályos felfüggesztése visszavonásra kerül.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2012. március 20-án.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 254., 2009.9.26., 82. o.

⁽³⁾ HL L 16., 2012.1.19., 40. o.

2012-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 310 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	840 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

